

புரட்டாதி/மார்கழி
September / December
1989

கமநலம்

கமநலம்

மலர் : 16 ★ புரட்டாதி/மார்கழி1989 ★ இதழ் : 3-4

பிரதம ஆசிரியர் :

ஆசிரியர் :

டி. ஜி. பி. செனிவிரதன்

சோ. ராமேஸ்வரன்

ஆசிரியர் குழு :

ஜே. பி. அபேசிங்க

ஆர். டி. வணிகரதன்

கே. எ. எஸ். தயானந்த

எல். பி. ரூபசேன

நதிஷா சேனநாயக்க

டி. தென்னக்கோன்

ஜி. ராமநாயக்க

புகைப்படங்கள் : ரஞ்ஜித் திசாநாயக்க

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. இலங்கையின் குடியான் விவசாய அபிவிருத்தி ; சில உபாயங்களும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளும்
4. விவசாய அபிவிருத்திக்கான புதிய உபாயங்கள்
7. சந்தைக்கு உற்பத்தி
11. உலர் வலய விவசாயத்தில் மிகக்குறைந்தளவிலான தரை பண்படுத்தல்
15. மீன் - பறவை ஒருங்கிணைந்த வளர்ப்பு
17. விவசாய அபிவிருத்திக்கான உத்தேச உபாயங்களில் வள அடிப்படையின் கரிசனைகள்
20. வெங்காய சந்தை பற்றிய ஒரு நெருக்கமான கண்ணோட்டம்

விலை : (தனிப்பிரதி) ரூ. 5.00
ஆண்டுச்சந்தா : ரூ. 20.00

கமக்காரர்கள் மத்தியில் தன்னம்பிக்கையையும் மன உறுதியையும் ஏற்படுத்தி, அவர்கள் கிராமிய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளில் பூரண பங்கெடுத்து அவற்றுடன் ஏற்கனவே உள்ள தொடர்பினை மேலும் வலுப்படுத்தி நிரந்தரமானதொன்றாக்கிக் கொள்ள இச்சஞ்சிகை உதவும்.

அச்சிட்டு வெளியிடுவோர் :
கமநல ஆராய்ச்சி
பயிற்சி நிறுவகம்
114, விஜேராம மாவத்தை,
கொழும்பு-7.

இலங்கையின் குடியான் விவசாய அபிவிருத்தி :

சில உபாயங்களும்

நடைமுறைப் பிரச்சினைகளும்

இலங்கையின் விவசாய அமைப்பு தேயிலை இறப்பர், தெங்கு என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய பெருந்தோட்ட விவசாயத்தையும், தானியங்கள் உபஉணவுச் செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு, மரக்கறி, பழச்செய்கை என்பவற்றை உள்ளடக்கிய உள்நாட்டு விவசாயத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இவ்விரட்டைத் தன்மை நிலைமை அந்நியர் வருகையினால் ஏற்பட்டதாயினும், சுதந்திர காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இன்னமும் நீக்கப்படாதிருப்பதற்கு உள்நாட்டு விவசாய தின் குறைந்தளவிலாவ வளர்ச்சிகளே காரணமாகும். பெருந்தோட்ட விவசாயம் நிலுவை ரீதியான முயற்சிகளின் கீழ் வர்த்தகம்சார்துறையாக விளங்க உள்நாட்டு விவசாயம் இவ்வாறான முயற்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில், முக்கியமாக பிழைப்புமட்ட நிலையிலேயே வளர்ந்து வருகின்றது. இந்நிலையில் விவசாய அபிவிருத்திக்கான புதிய உபாயங்கள் எனும் போது ஏற்கனவே ஓரளவு உறுதியான வளர்ச்சியடைந்து கொண்ட பெருந்தோட்டத்துறையைவிட உள்நாட்டு விவசாயத்திற்கே கூடுதலான அளவு தேவைப்படுகின்றது. இவ்வகையில் இக்கட்டுரையானது உள்நாட்டு விவசாயத்தில் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளையும் அதற்கான தீர்வுகள் என்றவகையில் சில அபிவிருத்தி உபாயங்களையும் அவற்றின் நடைமுறைச் சிக்கல்களையும் விளக்குகின்றது.

இலங்கையின் பாதகமான சென்மதி நிலுவையைச் சீர் செய்ய வேண்டிய நிலைமையினாலும், பசுமைப் புரட்சியின்

செல்வாக்கினாலும் 1960 களிலிருந்து உள்நாட்டு விவசாயம் நோக்கி அரசாங்கம் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியேற்பட்டது. இவ்வித அரசாங்க சீர்திருத்தங்கள் (ஊக்குவிப்புக்கள்) கூட உள்நாட்டு விவசாயம் முழுவதையும் சம அளவில் வளர்ச்சியடையச் செய்யத்தவறி விட்டன என்றே கூறவேண்டும். நாட்டின் உணவுத் தேவையில் தன்னிறைவு என்பது முக்கியமாக நெல் உற்பத்தியை மையப்படுத்தியதாக அமைந்தமையால், இறுதியாக உள்நாட்டு விவசாயம் என்பதும் ஒருபக்க சார்புடையதாக (நெல்லை முதன்மைப்படுத்திய

சி. அம்பிகாதேவி

பொருளியல் துறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்

தாக) விருத்தியடையலாயிற்று. எனினும் ஓரளவு முழு நிலையிலான உள்நாட்டு விவசாய விரிவாக்கச் செயற்பாடு 1973ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட விவசாய விளைபெருக்கச் சட்ட மூலம் ஏற்படுகின்றது. இது ஆரம்பத்தில் காசுப்பயிர்களான வெங்காயம், மிளகாய், உருளைக்கிழங்கு, புகையிலை என்பவற்றிற்கும், பிற்காலங்களில் சில மரக்கறி வகைகளின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் உதவலாயிற்று.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினாலும், அதன் வழி நெறிப்படுத்தப்படுகின்ற ஏற்றுமதிசார் நடவடிக்கைகள் எனப் பொறிக்கப்பட்ட பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கைகளினாலும், உள்

நாட்டு விவசாயத்துறை பல்வேறு மாறுதல்களுக்குட்பட்டது. முக்கியமாக நில உடமை, முகாமைத்துவம் என்பனவும் வெளிநோக்கியனவாக மாற்றமடைந்ததுடன், தனியார் மயமாக்கத்திற்குட்பட்டும் காணப்படுகின்றன. 1977 லிருந்து அரிசியைப் பொறுத்தவரை தன்னிறைவை ஏற்படுத்துவதும், பெருந்தோட்டத்துறைக்கு மீள்வலு அளிப்பதுமே விவசாயத்துறை குறித்த அரசாங்கத்தின் முக்கிய கொள்கைகளாகக் காணப்பட்டன. இவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காக அரசாங்கம் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுத் தனியார் முதலீடுகளை இத்துறை நோக்கிக் கவரக்கூடிய வகையில் சில சலுகைகளை - வரி விடுதலை - அளிக்க முன்வந்தது. உதாரணமாக 1977 நவம்பரில் நிதியமைச்சரினால் முன்வைக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உணவுற்பத்தி, பழச் செய்கை, மிருக வளர்ப்பு போன்ற துறைகள் மீது தனியார் முதலீடுகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையில் கவர்ச்சிகரமான சில சலுகைகள் வழங்கப்படும் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்னொரு புறம் வெளிநாட்டு முதலீட்டின் உதவியுடன்

(விவசாய மேம்பாட்டு வலயங்கள் ஊடாக - APZ) உள்நாட்டு விவசாயத்தை மேம்பாட்டையச் செய்யும் முயற்சிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஒப்பந்த அடிப்படையில் நில உடமைகளை வெளிநாட்டவருக்கு மாற்றுவதன் மூலம் (பல் தேசியக் கம்பனிகளுக்கு) இலங்கையின் விவசாய அடிப்படைக் கைத்தொழிலுப் பாரியளவில் தாழிப்பதற்கு வழிவகுக்கின்றது. உதாரணமாக இலங்கையில் சீனிக் கைத்தொழில் இவ் வகையில் பல் தேசியக் கம்பனிகள் ஊடாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வருவதை இலங்கையின் குடியாண் விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய மாற்றம் எனலாம்.

இலங்கையின் குடியாண் விவசாயம் நாட்டின் உணவுற்பத்தித் தேவையையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்ற தென்றவகையில் நாட்டின் அதிகரித்து வரும் சனத் தொகைக்கேற்ப உணவுத் தேவையைச் சமாளிக்கின்ற பொறுப்பும் இத்துறையிடமே விடப்படுகின்றது. இவ் வகையில் நோக்கும்பாது குடியாண்

விவசாய உற்பத்தியில் ஏற்படுகின்ற ஒவ்வொரு மாற்றங்களும் சந்தையில் உணவு நிரம்பலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். இலங்கை மக்களின் பிரதான உணவாக நெல்லே விளங்குவதால் சந்தையில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படாதவாறு அரசாங்கம் நெற் செய்கை குறித்து கூடுதலான கவனம் எடுப்பது அவசியமாகின்றது. 1948-ம் ஆண்டு நெல்லிற்கான உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தின் அறிமுகம் செய்வதிலிருந்து 1973-ம் ஆண்டு நெற்காணி தொடர்பான சட்டங்கள்வரை மேற்கொள்ளப்பட்ட நிறுவன ரீதியான ஒழுங்குபடுத்தல்கள் ஏதோவொரு வகையில் அரிசி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான அபிவிருத்தி உபாயங்களாகவே செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இவ்வாறான அபிவிருத்திக் கொள்கைகளின் விளைவாக நெல் உற்பத்தி இன்று ஓரளவு தன்னிறைவுக் கட்டத்தினை அடைந்து கொண்டு வருகின்றது. இந் நிலையில் அரசாங்கம் நெந்துறை குறித்த புதிய அபிவிருத்தி-வழிமுறைகளாக அறுவடைக்குப் பிந்திய கட்டங்களான சந்தைப்படுத்தல், களஞ்சியப்படுத்தல், பதப்படுத்தல், விலைநிலைமைகளைக் கவனித்தல் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இலங்கையில் நெல் உற்பத்தியின் தற்போதைய நிலையும், இதன் அபிவிருத்தி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய புதிய உபாயங்கள் பற்றியும் 1987-ம் ஆண்டு மத்திய வங்கி பொருளாதார மீளாய்வில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “நாடு நெல்லுற்பத்தியில் தன்னிறைவை அடைகின்ற கட்டத்தில் இருப்பதுடன் அதிகரித்துவரும் சனத்தொகையிடமிருந்து எழுமுகின்ற கேள்வியைச் சமாளிக்கக் கூடியவகையில் இத்துறை குறித்து மேலும் சில முயற்சிகள் எடுப்பதும் அவசியமாகின்றது. தற்போது பல்வேறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின்மீது புதிய பயிர்ச் செய் நிலம் அதிகரித்து வருவதும், திருந்திய விதை வகைகளிலும், ஏனைய உள்ளீடுகளினதும் கிடைப்புத் தன்மையும், சிறந்த விரிவாக்க ஆராய்ச்சி சேவைகளும், வருமானத்தை அளிக்கக்கூடிய விலை அமைப்பும்

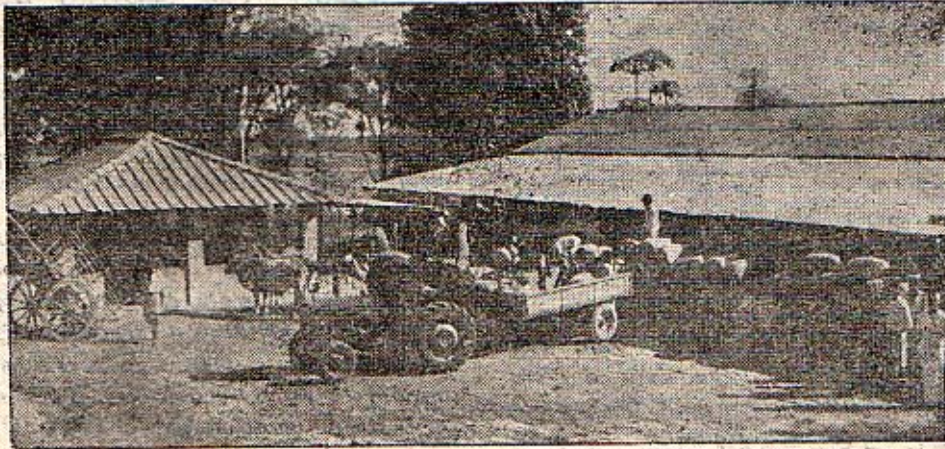
மிசக் குறுகிய காலத்தில் நெல்லில் மிகை உற்பத்தியை ஏற்படுத்தவே செய்யும். மிகை உற்பத்தியின் விளைவாகத் தோன்றும் விலை வீழ்ச்சிகளிலிருந்தும், இலாப எல்லைகளின் குறைவிலிருந்தும் விவசாயிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய பயன்மிக்க வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்பது இன்றியமையாததாகின்றது. அத்துடன் கோதுமை மாவிற்குப் பதிலாக அரிசி மாலைப் பயன்படுத்தக் கூடிய செய்முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதுடன், பொருத்தமான விலையிடல் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதும் அவசியமாகின்றது. இத்துடன் நெற் களஞ்சியங்களின் கொள்வனவு இயலாவினை அதிகரிப்பதும் அவசியம்.”

மேற்கூறிய வகையில் நெல் உற்பத்தி தொடர்பாக ஏற்படுகின்ற மிகை உற்பத்திப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உற்பத்திக்கட்டத்திலிருந்து நுகர்வுக்கட்டம் நோக்கிச் சில புதிய உபாயங்களைக் கையாள்வது அவசியமாகும். இலங்கையில் கோதுமை மாவுக்கான நுகர்வுத் தேவை அதிகரித்து வருவதால், இதனை நிரம்பச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவு செய்து இறக்குமதி செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. 1987ல் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கோதுமையின் (தானியமும் 10 மா) பெறுமதி 2.03 பில்லியன் ரூபா ஆகும். உள்நாட்டில் இதற்குப் பதிலீடாகத் தானியங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பிலிருந்தும் இவ்வாறு இறக்குமதி செய்வது இலங்கையின் சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினையை மேலும் மோசமாக்குவதாக அமையும். இந் நிலையில் நெல்லுற்பத்தியை ஒரு கைத்தொழிலாக மாற்றுவதன் மூலம் அரிசி மா என்ற வகையில் பெருமளவு அந்நிய செலாவணியை மீதப்படுத்த முடியும். நெல் சார்ந்த கைத்தொழில் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில் என்ற நிலையில்மட்டுமன்றி ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு கைத்தொழில் என்ற நிலையிலும் அபிவிருத்தி செய்யப்படும்போது அந்நிய செலாவணி வருமானத்தைப் பெறுவதுடன் இத்துறையில் ஏற்படுகின்ற பருவகாலமறைமுக வேலையின்மைகளையும் ஓரளவுக்குக் குறைத்துக் கொள்ள முடியும்.

(25-ம் பக்கத்தில் தொடரும்)

விவசாய அபிவிருத்திக்கான

புதிய உபாயங்கள்

இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கவும் உதவக்கூடிய துறை விவசாயமே ஆகும். குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொழில்பணத்தில், உருவாக்கக் கூடிய அதிக கூடிய தொழில் வாய்ப்புக்கள் விவசாயத்துறையிலேயே காணப்பெறும். உதாரணமாக, இலங்கையில் தொழில் வாய்ப்புகரித்த துறையாக விளங்குவது பெருந்தோட்டத்துறையாகும். பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்புத்துறை, இதனைவிட அதிகளவு பேருக்குத் தொழில்வாய்ப்பை அளிக்கக் கூடியதேயாயினும், நீர்ப்பாசன நிலங்களிலேயே இது சாத்தியப்படுகின்றது.

விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களின் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்பையும், அது ஹாடு உற்பத்தியாளர்களின் செல்வநிலை அதிகரிப்பையும் நாம் விவசாய அபிவிருத்தி எனக் கருதுகிறோம். விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரமுயர்ந்தால், வீறு கொண்ட பொருளாதார வளர்ச்சி நாட்டிலேற்படும். இலங்கையுட்பான் போன்ற

நாடுகளின் வளர்ச்சிக் காலத்தில் மேற் கொள்ளப்பட்ட அரசியற் திசைகாட்டல் இதற்கேர் ஒப்புமையற்ற எடுத்துக் காட்டாகும்.

எமது நாட்டில், விவசாயிகளின் உற்பத்திகளினுற் பயனடைந்தோர், நடுத்தர கர்க்குட்பட்ட வர்த்தகர்களும், நுகர்

கலாநிதி

ஈ. எஸ். மகேந்திரராஜா

வோருமே ஆவர். அரசியற் காரணங்களினாலும், தார்திரஷ்டி நோக்கற்ற தலைமைத் துவத்தினாலும் அரிசி உற்பத்தியாளர்கள் (நெல்) பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை வரலாற்று உண்மையாகும்.

விவசாய அபிவிருத்திக்கான புதிய உபாயங்களைப் பின்வரும் - தலைப்புக்களின் கீழ் ஆராய்வது உசிதமுடையதென எண்ணுகிறேன்.

1. கொள்கை வகுப்பும், திசைகாட்டலும்

விவசாயம் புத்துயிர் பெற வேண்டின், நீண்டகால, குறுகியகால அறுவடைக் கான திட்டங்கள், திறமையுடையோரால் வகுக்கப்படல் வேண்டும். அத் திட்டங்க ளைத்திலும், விவசாயிகள் இது காலம் வரை பலிக்கடாக்களாகக் காரணமாயி ருந்த சகல அக, புறக் காரணிகளும் நீக் கப்படல் வேண்டும்.

2. ஏற்றுமதி விவசாயம் ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும்

விவசாயிகட்கு அதிகளவு வருவாயைத் தரக் கூடியதும், ஏற்றுமதிக்குக் கந்தனவுமான பயிர்ச்செய்கை ஊக்குவிக்கப்படல் வேண் டும். உதாரணமாக கெர்கின் (Gherkin) ளளப்படும் வெள்ளிக் காய்களினுற்பத்தி அண்மைக் காலங்களில் மகாவலிப் பிர தேசங்களில் பயிரிடப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. மேலும் ஜின் செங் (Ginseng) குங்குமம் ஆகியனவும் இங்ங னம் ஊக்குவிக்கப்படலாம். இச் செயற் பாடுகளின் போதெல்லாம் உள்ளூர் உண வுற்பத்திகள் பாதிக்கப்படாது பேணிக் கொள்வது முக்கியமாகும். (எதியோப்பி யாவில் மக்கள் உணவின்றி வாடியிறந்து கொண்டிருந்தபோது அந் நாட்டிலிருந்து விமானங்கள் மூலம் தக்காளிப் பழங்கள் ஐரோப்பியச் சந்தைகட்கு கொண்டு செல் லப்பட்ட காட்சியை யாரும் சீக்கிரத்தில் மறந்திருக்க முடியாது)

3. சந்தைப்படுத்தலும் செலாவணிச் சேமிப்பும்

வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படும் பொருட்களினால் அந்நியச் செலாவ ணியைத் தேடித்தரும் இயந்திர உற்பத்திப் பொருட்களை வளைவோருக்குக் காட்டப் படும் (தைத்த ஆடை ஏற்றுமதியாளர்

கள்) சலுகைகளும், சுதாசரிப்பும் வெளி நாட்டிற்குமதிகளைத் தவிர்க்க உதவும் விவசாயிகட்கு காட்டப்படாமை, ஒரு திட்டமிட்ட பராமுகச் செயலே. குறிக்கப் பட்ட விவசாய உற்பத்திப் பொருட் களை அரசினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பண்ட சாலைகட்குச் சந்தைப்படுத்துவோருக்கு, நியாயவிலைகளை அளிப்பதோடு, அப்பணத்தி லொரு பகுதியை, அவர்களின் கணக்கு களில்-வங்கி வைப்புப் பணமாய் இரண்டு வருடங்கட்கு அரசு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதிலொரு பகுதியை வெளி நாட்டுச் செலாவணியாகவே நிரந்தர வைப் பிலிடல் வேண்டும். விற்பனையில் 3 சத வீதத்தினை இவ்வாறு வைப்பிடலாம். பொரு ளாதார நிபுணத்துவம் வாய்ந்தோரைக் கொண்டு இவ்விடயத்தை மேலும் ஆராய லாம். இதனால் அரசுக்கும், விவசாயிகட்கும், பல அனுகூலங்களுண்டாகும். வெளி நாடு சென்றுழைத்து வருவோருக்கும், உள் நாட்டுழைப்போருக்குமிடையிலேற்படும் "பொருளாதாரக் கலாச்சாரப் பிளவை" நிவர்த்திக்கவும் இது உதவும்.

4. ஒத்திசைவான தொழில்நுட்ப அறிமுகம்

விவசாயிகளின் முதுகை முறிக்கும் வேலைப் பளுவைக் குறைக்கக் கூடிய இயந் திர சாதனங்களை அறிமுகப்படுத்தல் வேண்டும். இவை, ஏற்புடைத்தான தொழில்நுட்பங்களாயிருத்தல் வேண்டும். இவற்றுக்குக் காரணமாகப் பின்வரும் சில வற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

(அ) புல்லறுக்குமியந்திரம்

(ஆ) புல்லு, வைக்கோல், வாழைத்தண்டு ஆகியனவற்றைச் சிறு துண்டங்களாக நறுக்கக் கூடிய இயந்திரம். இவை, கைவிசை கொண்டோ, இயந்திர வலுக்கொண்டோ இயக்கப்படக் கூடியனவாயிருத்தல் வேண்டும்.

(இ) வைக்கோற் பொதி பண்ணும் இயந்திரம். அதுவும், எமது நாட்டிற்கு காணப்படும் நான்கு சக்கர ட்ரக்டர்கள் இற் பொருத்தி இயக்கக் கூடிய அமைப்புடைத்தாயிருக்க வேண்டும். இலங்கையில் இன்று, 30,000 க்கும் மேற்பட்ட நான்கு சக்கர ட்ரக்டர்கள் உள்ளன. அறுவடை காலங்களில், நெல்வைக்கோல், சோயா, கௌபீ, நிலக்கடலை, சோளம் ஆகியனவற்றின் சருகுகள் அனைத்தும் இங்ஙனம் பொதி செய்யப்பட்டுப் பேணப்படின் இறைச்சி, பால் உற்பத்திகளில் இன்னும் ஐந்து வருடங்களில் தன்னிறைவு கண்டு விடலாம். இந்த செயற்படுத்தக் கூடிய அடிப்படைக் காரணியை இதுவரை திட்டமிடுவோர் காணத்தவறி விட்டனர்.

(ஈ) கழிவுப் பொருட்களை உணவாக்குஞ் செயற்றிட்டங்களைப் பாரிய அளவில் அறிமுகப்படுத்தல், இவ்வழியே, பண்ணைக்கோழி கூடங்களில் செறிந்து கிடக்கும் கோழியெச்சங்களும், கூளங்களும் அசைபோடும் விலங்குகட்குணவாக்கப்படலாம். அவ்வாறே, இலவசம் பஞ்சுக்கொட்டை, இறப்பர் கொட்டை, மாங்கொட்டை, புளியங்கொட்டை, வேப்பங்கொட்டை, பிண்ணாக்கு ஆதியனவும், பதனிடப்படும் பழவகைகளின் கழிவுகளும், விலங்குணவுகளாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். சீனியாலைகளில் கழிவுக் கருப்பஞ்சாறு, சக்கை ஆகியன அற்புதமானவிலங்குத் தீவனங்களாகும். இப்பேர்ப்பட்ட தொழிற்சாலைக் கருகில் பிரத்தியேகப் பண்ணை விலங்குற்பத்தியாளர்களின் முயற்சிகளை அர

சும், வங்குகளும் தாராளமாக ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

(உ) அசைபோடுவனவற்றுக்கு உணவாகக் கூடியதும், புரதச் செலவைக் குறைக்கக் கூடியதுமான "யூரியா - மொலாஸஸ்" (Urea Molasses Blocks) கட்டிகளை உற்பத்தி செய்து விநியோகிக்கப்படுவது வரவேற்கப்படல் வேண்டும்.

(ஊ) சாணவாய்வு உற்பத்திச் சாதனங்களை அதிகரிப்பதோடு, சாணவாயு வினாள் (Bio Gas) இயங்கக்கூடிய இயந்திரங்களை முறையாக வடிவமைத்தல் வேண்டும்.

உதாரணம்:

1. மண்டல் விளக்குகள்
2. நீரிறைக்கும் இயந்திரம்
3. குளிர்சாதனப் பெட்டிகள்
4. பரல் கறக்கும் இயந்திரம்
5. உணவரைக்கும் இயந்திரம்
6. முட்டை பொரிக்கும் இயந்திரம்
7. விசேட சூடேற்றும் கருவி

5. விவசாயத் திணைக்களத்திற்கும், பல் கலைக்கழகங்கட்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புகளை வளர்ப்பதோடு, பிரதேச உற்பத்திகளை அதிகரிப்போருக்குத் தகுந்த சன்மானமளிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்படல் வேண்டும்.

6. கிராமங்கள் தோறும் மாதிரிப் பண்ணைகளை அமைப்பதற்குரிய ஊக்குவிப்பளிக்கப்படல் வேண்டும்.

இங்ஙனம், மேற்குறித்த விடயங்கள் அணுகப்படின், இத்தேசத்தின் வருமை ஒளிமயமான எதிர்காலம் உருவாகுமென்ற திண்ணம்.

சந்தைக்கு உற்பத்தி

“சந்தைக்கு உற்பத்தி” எனப்படும் சித்தாந்தம் இலங்கைக்கு ஒரு புதிய அம்சம் அல்ல. இலங்கை விவசாயமானது பெருந்தோட்ட துறையையும், கமத்துறையையும் உள்ளடக்குகிறது என்பது எம் எல் லோருக்கும் தெரியும். தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பெருந்தோட்டத்தறையானது கமத்துறையை விட பழமை வாய்ந்ததாக இல்லாத போதும், ‘சந்தைக்கு உற்பத்தி’ என்ற சித்தாந்தத்தின் படியே ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இந்த சித்தாந்தத்தில் முக்கிய சொல்லாக விளங்குவது ‘சந்தை’ ஆகும். கொள்வனவாளர்களும், விற்பனையாளர்களும் ஒன்று கூடும் ஒரு இடமே சந்தையாகும். (இது குறிப்பிட்ட இடமொன்றில் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை). பொருட்களை வாங்குவதற்கு கொள்வனவாளர்கள் இருக்காத பட்சத்தில் அல்லது பொருட்களுக்கு கிராக்கி இருக்காத பட்சத்தில் சந்தையானது இருக்க மாட்டாது. எனினும், விற்பனையாளர்களும், விநியோகமும் இருக்கும் பட்சத்தில் அதிகரித்த கிராக்கி இருக்கும் எனச் சிலர் வாதம் புரியலாம். இந்த வாதத்தையிட்டு நான் சவால் விடுக்காத போதும் சில குறிப்பிட்ட பொருட்களுக்கு இவ்விதமான கிராக்கி நிலவுகின்றது. ஆனால், பொதுமக்களால் பொதுவாகப் பாவிக்கப்படும் அத்தியாவசிய பொருட்களுக்கு கிராக்கி அவசியமில்லை.

இலங்கையில் வெளிநாட்டவர்களால் பெரும் அளவில் தேயிலை, இறப்பர், தென்னை பயிரிடப்பட்ட போது இப்பொருட்களுக்கு வெளிநாட்டுச் சந்தையில்

கிராக்கி இருந்தது. எனவே, சந்தையின் முக்கியத்துவம் வெளிப்படையானது.

எமது கரிசனையாக விளங்கும் கமத்துறையைச் சற்று நோக்குவோம். “கிழக்கின் பசுமை” என இலங்கையைப் பற்றி சரித்திர நூல் எடுத்துரைக்கின்றது. கடந்த காலத்தில் அரிசிக்கு சந்தையொன்று இருந்தமை வெளிப்படையானது. இந்த கிராக்கியைப் பூர்த்தி செய்யுமுகமாகவே நீர்ப்பாசன வசதிகள் போன்ற உள்ளக அமைப்பு அழிந்து சந்தை நிலையங்கள் வேறு நாடுகளுக்கு இடமாறின.

எனவே, கமக்காரர்களின் வருமானம் அதிகரிக்க வேண்டுமானால் சந்தையின்பாற் கமத்துறை திரும்ப வேண்டும். சந்தை

கலாநிதி பிரேட்ரிக் அபேரன்

தலைவர்,

விவசாய வளங்கள் முகாமைத்துவப் பிரிவு

களின் கிடைக்கப்பெறும் தன்மையைத் தேடுவதே மிக முக்கியமான முன் அவசியமாகும். அல்லது இதை இலகுவில் கூறுவதென்றால் பொருளுக்கு கிராக்கி ஒன்று உள்ளதா என்பதை கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். கடந்த காலத்தில் சந்தை தோல்வியடைந்ததினால் கமக்காரர்கள் பாரதூரமான வழியில் பாதிக்கப்பட்டனர். சில காலத்திற்கு முன் சோயா அவரை உற்பத்தியும், சந்தை தோல்வியடைந்தமையும், ஒரு குறிப்பிட்டத்தக்க அம்சமாகும். எனவே, பாதுகாப்பான சந்தையின் முக்கியத்துவத்தை மேலும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை.

“எமது கமக்காரர்கள் விலையில் கரிசனை கொண்டவர்கள். தமது வருவாயையும், லாபத்தையும் அதிகரிப்பதற்கு புதிய தொழில் நுட்பங்களையும், சாத்தியக்கூறுகளையும் பின்பற்றுகிறார்கள்.”

இந்த சித்தாந்தம் செயற்படுவதற்கான ஏனைய தேவைகளைப் பற்றி கருத்துப் பரிமாறுவதற்கு முன் சந்தைக்கு உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கான அனுபவங்கள் குறித்து ஆராய்வோம். ஆலமையில் அரிசி உற்பத்தியானது உணவு பாதுகாப்புக்கும், சமூக கலாசாரத் தொடர்புகளுக்கும் அதிகளவில் தொடர்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதையாலும் அறிந்துள்ளனர். இக்காரணிகளைத் தவிர்த்து, ஏனைய பயிர்களில் இருந்து கிடைக்கும் லாபங்களுடன் ஒப்பிடும் போது அரிசி உற்பத்திக்கு குறைந்தளவு லாபமே கிட்டுகிறது. புதிய தொழில் நுட்பங்களை உபயோகித்து உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடிகின்ற போதும் உற்பத்தியின் செலவினம், அரிசியின் குறைந்த விலை

ஆகியன லாபத்தை குறைக்கின்றன. எனவே, இச்சூழ்நிலைகளின் கீழ் மானிய மட்ட வாழ்க்கையில் இருந்து நெல் உற்பத்திக் கமக்காரர்கள் விலகிச் செல்வது அபூர்வமேயாகும். சேனைப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடும் கமக்காரர்களும் இதே வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இவர்கள் பரம்பரை, பரம்பரையாக மானியக் காரணத்திற்காக பலவிதமான பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுகிறார்கள். எனினும், சில உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டபோது கமக்காரர்கள் தமது விளைச்சலைப் பெருக்கி லாபங்களை ஈட்டினார்கள் என அண்மைய அனுபவங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இச்சித்தாந்தத்திற்கு பல காரணிகள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

எமது கமக்காரர்கள் விலையில் கரிசனை கொண்டவர்கள். தமது வருவாயையும், லாபத்தையும் அதிகரிப்பதற்காக புதிய தொழில் நுட்பங்களையும், சாத்தியக் கூறுகளையும் பின்பற்றுகிறார்கள். எனவே, சந்தைக்காக உற்பத்தி செய்வதற்கான சாத்தியம் உள்ளது. எமது இளைஞர்களை விவசாயத்திற்கு மீள் திருப்புவதே இச்சித்தாந்தத்தின் ஏனைய அனுசூலமாகும். தற்போதைய கல்வி முறையில் இளைஞர் வெள்ளை 'கொலர்' தொழில்களிலேயே விருப்புடையவர்களாக விளங்குகிறார்கள். இதற்கு கடினமான விவசாயப் பணிகளில் இருந்து விலகுவது மட்டும் தான் காரணம் அல்ல. ஆனால், பாரம்பரிய விவசாயத் துறைகளில் ஈடுபடுவதனால் குறைந்தளவு லாபமே கிடைப்பதும் காரணமாகும்.

“சந்தைக்கு உற்பத்தி” என்ற சித்தாந்தம் லாபமான பயிர்களில் இளைஞர்களை ஈடுபடுத்தலுடன் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டால் படித்த இளைஞர்களும் விவசாயத்தின்பாற்றுவவர்ப்படுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இவர்களது கல்வி புதிய தொழில் நுட்பங்களைப் பின்பற்றுவதற்கு உதவிபுரியும். இச்சித்தாந்தம் நாட்டுக்கு முழு அளவில் அனுசூலங்களை வழங்கும். இச்சித்தாந்தம் ஒரே பயிரிடல் முறையிலிருந்து 'பல பயிரிடல் முறைக்கு வழிவகுக்கின்றது. இது பல அனுசூலங்களைக் கொண்டது. ஏற்றுமதி கிராக்கி உள்ள பயிர்களை விளைவிப்பதன் மூலம் எமது நாடு அதிகளவு அந்நிய செலாவணியை உழைக்க முடியும். இதே வேளை ஏற்கனவே இறக்குமதியான உள்நூலில் நல்ல கிராக்கி உள்ள பயிர்களை விளைவிப்பதன் மூலம் அந்நிய செலாவணியை மீதப்படுத்தலாம். கிருமி அல்லது நோய் ஆகியவற்றினால் பயிரொன்று பாதிப்படைந்தால் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பயிருக்கு சந்தை

யில் பெறுமதி கிட்டா விட்டால் ஏனைய பயிர்கள் அடிதாங்கி (BUFFER) பயிர்களாக விளங்கலாம். சந்தைக்கான உற்பத்தி பாரிய சேவைத்துறையை வளர்க்கும். இதன் மூலம் ஏற்றி இறக்கல், களஞ்சியப்படுத்தல், பொதிப்படுத்தல் போன்ற துறைகள் வளர்ச்சி அடைகின்றன. இது மேலும் தொழில் வாய்ப்பினைப் பெருக்கும்.

சந்தைக்கான உற்பத்தியில் பிரச்சினைகள் இல்லாமல் இல்லை. இவ்விதமான எதிர்மாறான தாக்கங்களுக்கு கரிசனை காட்டுவது முக்கியமாகும். அப்பொழுது தான் லாபத்தை ஈட்டிக் கொடுக்கும் 'சந்தைக்கான உற்பத்தித்' திட்டம் சாத்தியப்படும்.

எமது கமக்காரர்கள் விசேடமாக சேனை நிலைமைகளின் கீழ் மானிய காரணிகளுக்காக பலதரப்பட்ட பயிர்களை விளைவிக்கிறார்கள் என்பது அறியப்பட்ட ஓர் உண்மையாகும். தானியங்கள், கிழங்குகள், மரக்கறிகள் போன்றவை இப்பயிர்களுள் அடங்கும். எனவே, இப்பயிர்கள் அதிகளவு போஷாக்குத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தன என்பதை நம்புவது நியாயமானதாகும். எனினும், சந்தைக்கான உற்பத்தி இந்த முறையை மாற்ற முடியும். ஏனெனில் சந்தைக்கென விளைவிக்கப்படும் சில பயிர்கள் போஷாக்குத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய மாட்டாத நிலையில் இருக்கலாம். எனவே, போஷாக்குத் தேவைகள் தொடர்பாக பொருத்தமான பயிற்சி அல்லது தகவலை அளிப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்குவது முக்கியமானதாகும்.

அதிகரித்த வருவாய்கள் மூலம் அத்தியாவசியப் பொருட்களை மட்டுமன்றி போஷாக்கு நிறைந்த உணவுகளையும் கொள்வனவு செய்யக் கூடியதாகவிருக்கும்.

சந்தை விலைகள் ஏறி இறங்கும் போது விவசாயிகள் நிலை ஒரு முக்கியமான கரிசனையாகும். எனவே, உத்தரவாத விலையில் அல்லது அடிமட்ட விலையில் பொருட்களை ஆரம்பத்தில் இருந்தே கொள்வனவு செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அத்துடன் விலை ஏறி இறங்குவதைத் தவிர்ப்பதற்கு அடிதாங்கி கையிருப்புக்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். இக்கருத்தை இலகுவில் சொல்ல முடியும். ஆனால், செயல்படுத்துவது கஷ்டம். ஏனெனில் பெரும்பாலான விவசாய உற்பத்திகள் அழுகிப் போகும் தன்மை கொண்டவை. எமது கமக்காரர்கள் சிறுவயற்பரப்பிலேயே அரிசியை விளைவிக்கிறார்கள். ஆனால், வெவ்வேறுபட்ட கமக்காரர்கள் வெவ்வேறுபட்ட பயிர்களை விளைவிப்பதற்கு முயன்றால் நீர் முகாமைத்துவம் ஒரு கஷ்டமான முயற்சியாக முடியும். எனவே, சகல கமக்காரர்களும் ஒரே விதமான பயிரை விளைவிக்க முடிவு எடுப்பதே ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது.

'சந்தைக்கான உற்பத்தி' திட்டத்தை செயற்படுத்துவதற்கான சில நிபந்தனைகள் குறித்து நாம் ஆராய்வோம். இச்சித்தாந்தம் செயற்பட ஒரு நிபந்தமான சந்தையின் முக்கியத்துவத்தை நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன். சந்தைக்கிராக்கியை பூர்த்தி செய்வதே உற்பத்தியின் அடுத்த கட்டமாகும். சந்தையில் போட்டியிடுவதற்கு விலையை நிர்ணயிக்கும் போது அது போட்டிக்குரியதாக இருக்க வேண்டும். ஏற்றுமதி சந்தைக்காக உற்பத்தி செய்யப்படுவதென்றால் உள்ளூர் விலைகளை உலக சந்தை விலைகளை விடக் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் ஏற்றுமதிக்கான கேள்வி இருக்க மாட்டாது. இதே போல உலக சந்தையில் ஏதாவது ஒரு பொருள் மலிவாக கிடைக்கும் பட்சத்தில் வர்த்தக கட்டுப்பாடுகள்

நடைமுறையில் இல்லா விட்டால் இப்பொருளை இறக்குமதி செய்வது மலிவானதாகும்.

இரு பிராந்தியங்கள் ('அ' வும் 'ஆ' வும்) இருந்து, இவை இரண்டும் குறிப்பிட்ட பயிரொன்றுக்கு பொருத்த மென்றால் 'ஆ' பிராந்தியத்துடன் ஒப்பிடும் போது 'அ' பிராந்தியம் அதிகளவு தொழிலாளர்களைக் கொண்டிருந்தால் 'அ' பிராந்தியத்தில் பயிரை விளைவிப்பதே மிகவும் பொருத்தமானதாகும். ஏனெனில் 'அ' பிராந்தியத்தில் உற்பத்தியின் செலவினம் குறைவாக இருக்கும். இது தான் ஒப்பீட்டு அனுகூலத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். பயிர்கள்/கால்நடை ஆகியவற்றை இனங்காணுவதற்கும் சில ஒப்பீட்டு அனுகூலத்தின் கொள்கையை உபயோகித்து குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களில் இவற்றின் பொருத்தத் தன்மைக்கும் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப ஆய்வை மேற்கொண்டால் குறைந்த உற்பத்திச் செலவினத்துடன் பயிர்/பிராந்திய இணைப்பினை நாம் இனங்காணலாம். எனவே போட்டிக்குரிய விலைகள் கிடைக்கக் கூடிய வர்த்தகமானது சாத்தியமாவதுடன் சந்தைக்கான உற்பத்தியும் சாதிக்கப்படுகின்றது. எனவே, இதை சாதிப்பதற்கு இடத்தின் பௌதீக குணதிசயங்கள், பயிர்கள்/கால்நடையின் தொழில்நுட்ப தேவை, கிடைக்கப் பெறும் விரிவாக்க சேவைகள் மற்றும் ஏனைய ஆதரவுச் சேவைகள் போன்ற அதிகளவு தகவல் அத்தியாவசியமாகும்.

உற்பத்தி, சந்தையை நோக்கி இருக்க வேண்டும். பயிர்கள்/கால்நடையை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அவை பௌதீக நிலைமைகளுக்கு ஈடுகொடுக்க வேண்டும். ஆனால் சந்தை வீழ்ச்சி அடையும் போது அல்லது விலைகள் ஏறி இறங்கும்போது கமக்காரர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

உலர் வலய விவசாயத்தில் மிகக் குறைந்த அளவிலான தரை பண்படுத்தல்

உலர் வலயத்தில் மேட்டு நிலப் பயிர் களை இடம்பெயர்த்துச் செய்யப்படும் பாரம்பரிய பயிர்ச்செய்கை முறையிலேயே செய்து வந்தார்கள். இம் முறையில் நிலத்தைப் பண்படுத்தாத நிலையில் அன்றி மிகக் குறைந்தளவான பண்படுத்தலின் கீழே பயிர் செய்தார்கள். தரைப் பண்படுத்தலின் முக்கிய நோக்கம் களைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதும், மண்ணின் உதிரக் கூடிய நிலையைப் பெற்று விதைகளை நன்குமுளைக்கச் செய்துவிடுவதான ஆரம்ப வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துவதுமாகும். பொதுவாக முதலில் நாம் நிலத்தைப் பயிர்ச்செய்கைக்காகப் பண்படுத்தும் போது அங்கு களைகளிருப்பதில்லை. சேனைத் தரைகளின் மண் பயிர்ச்செய்கைக்கு உகந்த பதத்தில் இருக்கிறது. பின்பு தொடர்ச்சியாகக் களைகள் இங்கு பரம்பி மண்ணின் பதத்தைக் குறைத்து விடுகிறது. இதனாலே இந் நிலங்கள் பல வருடங்களுக்குப் பயிர் செய்யப்படாது தரிசாக விடப்படுகிறது.

நிலத்தின் அதிகரித்த தேவை காரணமாகக் கூடிய காலம் நிலத்தைத் தரிசாக விட்டு நாம் எதிர்பார்க்கும் நன்மைகளைப் பெற இடம் ஏற்படுவதுதில்லை குறைந்த காலம் தரிசாக விடுவதால் இவை களைகளின் தொகையைக் குறைப்பதற்கோ, இழந்து போன மண்ணின் பதத்தை மீண்டும் பெறவோ முடியாது இருக்கிறது. எனவே களைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், மண்ணின் பதத்தை முன்னேற்றவும் விவசாயிகள் பரந்தளவிலான பண்படுத்தும் முறைகளைக் கையாள வேண்டியிருக்கிறது.

உலர் வலயத்தில் பாதகமான காலநிலையாலும் மண்ணின் நிலையற்ற தன்மையிலும் அங்கே பரந்தளவான பண்படுத்தல் முறைகளைக் கையாள்வதால் ஏற்படும் தாக்கங்கள் பல காலங்களுக்கு முன்பே உணரப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் வரண்ட வலய விவசாய அபிவிருத்திக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர்கள் அங்குள்ள மழை வீழ்ச்சிக்கும், மண் நிலைக்கும் ஏற்றவாறு மண் பண்படுத்தல் நல்ல முறையில் கையாளப்

படவில்லை என்பதை உணர்ந்திருந்தார்கள். மண்ணின் அரிமானத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக மிகக் குறைந்த அளவிலேயே மண்ணைப் பண்படுத்த வேண்டும் என்று இவர்கள் ஆலோசனை கூறினார்கள்.

வருடம் பூராவும் தொடர்ச்சியான பயிராக்கலைக் கைக்கொள்ளும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளில் தரை பண்படுத்தல் எல்லா நிலைகளிலும் நன்மை பயப்பதில்லை என்பதைக் கண்டறிந்துள்ளனர்.

தற்போதைய நிலையில் பண்படுத்தலால் ஏற்படும் தீமையான தாக்கங்களை விடப் பிறகாரணிகளான பொருளாதாரம், காலநிலைக்கேற்ப தகுந்த நேரத்தில் தரை

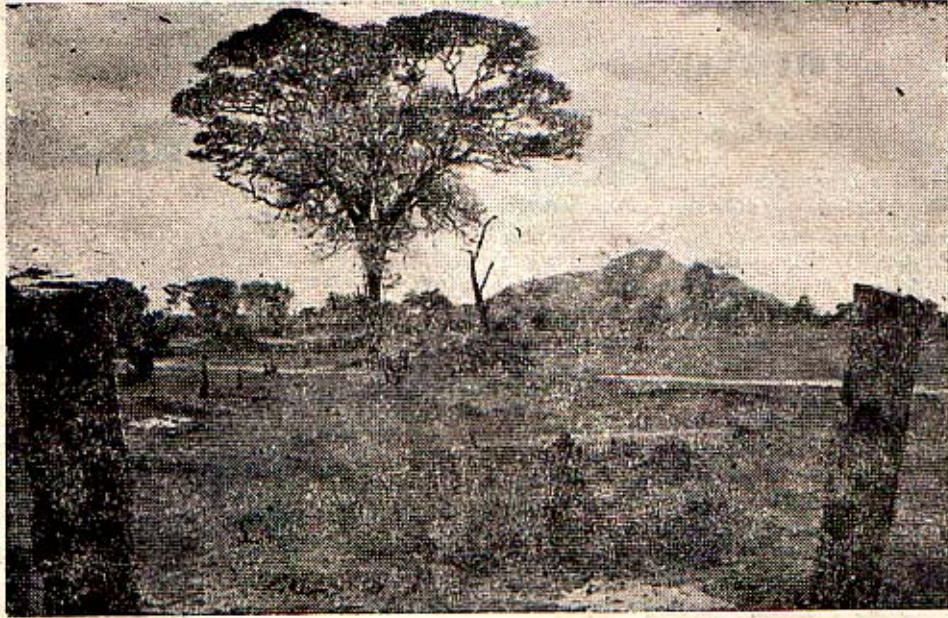
எச். பி. நாயக்ககோரல

பண்படுத்தல் போன்ற பிரச்சினைகளும் பண்படுத்தலில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய காரணிகளாக இருக்கின்றன.

உலகின் பல பகுதிகளில் உள்ள ஆராய்ச்சியாளரின் கருத்துப்படி தரை பண்படுத்தலை மிகக் குறைந்த அளவுக்கோ அன்றி முற்றாகப் பண்படுத்தப்படாத நிலையிலேயோ (பூச்சிய நிலை) பயிர் விளைச்சலைப் பாதிக்காத அளவுக்கு செய்து கொள்ள முடிவதாயும், சில சமயங்களில் இதனால் விளைவு கூட்டப்பட்டுள்ளதாயும் அறியக்கிடக்கிறது. எப்படி இருந்தாலும் இந்த உண்மையில் கருத்து வேறுபாடுகளும் நிலவுகின்றன. கட்டுரையாளர்கள் வரண்ட வலயத்தில் மிகக் குறைந்த அளவில் தரை பண்படுத்துவதால் பெற்றுள்ள அனுபவம் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மிகக் குறைந்த அளவான அல்லது பூச்சிய தரை பண்படுத்தல் தொழில் நுட்பம்:-

பெயருக்கு ஏற்றவாறு இங்கே பாரம்பரிய தரைப் பண்படுத்தலானது மிகக்

குறைந்த அளவிலோ, அன்றி பூச்சிய அளவிலோ நேரத்திற்கு ஏற்பசெய்யப்படுகிறது. தரை பண்படுத்தல் கீழ்க் கண்டவாறு குறைக்கப்படலாம்:

- 1) தரையைக் களைகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு இலேசாக மட்டமாகவும்.
- (2) பயிரை நாட்டும் வரிகளை மட்டும் உழுது விடவும்.
- (3) மிகக் குறைந்தளவிலான தரைப் பண்படுத்தல் தொடர்ந்து செய்யப்போகும் செயல் முறைகளை இலகுவாக்குவதற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு முறை இதைச் செய்தல்.
- (4) ஆழம் குறைவாக
- (5) பூச்சிய நிலையில்.

களைக் கட்டுப்படுத்தலை பரக்குவாட், அற்றசின் அல்லது றவுண்ட் அப் போன்ற களைநாசினிகளைப் பாவிப்பதன் மூலம் நிறைவேற்றலாம். களைகளைக் கட்டுப்படுத்திய உடன் விதைகளைப் பொதி முறை மூலமோ அன்றிக் கையாலோ மண்ணுள் புதைத்து விடலாம். விதைகள் நட்டபின்பு தோன்

றும் களைகளைப் பத்திரக் கலவை இடுவதாலோ அன்றி முளைக்க முன் களைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் களைநாசினிகளைப் பாவிப்பதாலோ கட்டுப்படுத்த முடியும்.

உலர் வலய மேட்டு நிலங்களில் குறைந்த அளவான தரை பண்படுத்தல். விதைகளை நாட்ட முன்பு களைகளைக் கட்டுப்படுத்தல்:

விதைகளை நாட்ட முன்பு தோன்றும் களைகளைக் கட்டுப்படுத்த “றவுண்ட் அப்” பாவிக்கலாம். இதைவிட பரக்குவாட், அற்றசின் போன்ற களைநாசினிகளையும் பாவிக்கலாம். இப்படிப் பல களை கொல்விகள் இருந்தபோதும் இவற்றின் அதிகரித்த விலையானது இவற்றின் பாவனையைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது.

மகா இலுப்பள்ளம் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செய்த பரிசோதனைகளின் படி முளைத்திருக்கும் களைகளை வரட்சியான காலநிலையில் செதுக்கிக் காயவிடுவதால் கட்டுப்படுத்த முடியும். இச் செயல் முறையை விவசாயிகள் நூற்றாண்டு காலமாகச் செய்து வரு

கிராமங்கள். எப்படி இருப்பினும் பல்லாண்டுக் களைகளான கோரை வகையையும், அறுகு வகையையும் இப்படி அழிக்க முடியாது. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு களை நாசினிகளைப் பாவிக்க வேண்டும். அல்லது இதன் நிலக் கீழ்த் தண்டுகளைத் தரைப் பண்படுத்தல் மூலம் மேல் பிரட்டி எடுத்துக் காய விட வேண்டும்.

களைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஒருவர் ஒரு முறையை மட்டும் நம்பி இருக்கக் கூடாது. அங்கே நிலவும் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப களை நாசினிகளைப் பாவிப்பதிலும், தரைப் பண்படுத்தலிலும் ஒரு இணக்கத்திற்கு வரவேண்டியது அவசியம்.

மண்ணின் பதம்

நீண்ட காலத்திற்குப் புற்கள், மற்றும் காட்டு மரங்கள் வளர்ந்துள்ள செங்கபில நிற மண்ணானது பயிர் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற நிலையில் உள்ளது. எப்படி இருப்பினும் பாதகமான கால நிலையில் மண்ணின் நிலை யற்ற நன்மையால் இந்த மண்ணின் தரம் விரைவில் குறைந்து கொண்டு போகிறது. இப்படிக் குறைந்து போகும் தன்மை பாரம் பரிய நிலம் பண்படுத்தல் முறைகளின் மூலம் பாதகமாக்கப்படுகிறது. பாரம் பரிய பண்படுத்தல் முறையில் ஒரு சில வருடங்கள் பயிர் செய்த மக்கள் குறைந்த மண் பதத்தைக் கொண்டிருக்கும். ஆனால், இந்தப் பதத்தைக் குறைந்தளவு பண்படுத்தல் முறையைக் காலப்போக்கில் கடைப்பிடிப்பதால் திருத்திவிட முடியும். இது மேல் மண்ணின் நிலையான தன்மையைக் கூட்டுவதுடன் தொடர்பாக உள்ளது. மகா இலுப்பள்ளம் வில் செய்த பரிசோதனைகளின்படி குறைந்தளவு பண்படுத்தலுடன், பத்திரக் கலவை இட்டு அந்தத் தரையின் மேல் மண்ணின் கட்டமைப்பில் உறுதியானது தொடர்ந்து பண்படுத்தப்பட்ட திறந்த மண்ணின் கட்டமைப்பின் உறுதியிலும் பல மடங்கு அதிகமாக இருந்தது.

பயிரை / விதையை நாட்டிய பின்பு களைக் கட்டுப்படுத்தல்

பெரும்பாலான மேட்டு நிலப் பயிர்களுக்குக் களைகள் முளைக்க முன் விசிறும் களைக்கொல்லிகள் பல இருக்கின்றன. பயிர்களை ஸ்தாபித்த பின்பு இவைகளைப் பாவித்துக் களைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். இருந்தாலும் இதன் அதிகரித்த விவையானது இதன் பாவனையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

குறைந்தளவான அல்லது பூச்சிய தரைப் பண்படுத்தலுடன் பத்திரக் கலவையையும் பாவிப்பது ஒரு ஒருங்கிணைந்த செயலாகின்றது. பத்திரக் கலவையானது பயிர்கள் ஸ்தாபித்த பின்னோடும் களைகளைச் சிறப்பாகக் கட்டுப்படுத்துகிறது. காய்ந்த களைகள் அல்லது பயிர் மீதிகளை இப்படிப் பத்திரக் கலவையாகப் பாவிக்கலாம். இந்தப் பத்திரக் கலவையைப் பாவிப்பதில் உள்ள கட்டுப்பாடுகள் பின்வருமாறு:

1. போதியளவு பத்திரக் கலவைக்குரிய மூலப் பொருட்கள் கிடையாமை.
2. விரைவாக சிதைவுறும் தன்மை.
3. இப்பத்திரக் கலவையை இடுவதற்குக் கூடிய வேலையாட்கள் தேவைப்படுகிறது.

கூடிய பயிர் மீதிகளைத் தரக்கூடிய பயிர்களை நாம் தெரிவு செய்வதால் வயலிலேயே இப்பத்திரக் கலவைக்குரிய மூலப் பொருட்களை நாம் பெற முடியும். இதனால் பத்திரக்கலவையைப் பரவுவதற்குரிய கூலியாட்களின் தொகையையும் குறைக்கிறது.

குறைந்தளவு தரைப்பண்படுத்தலுடன் மழையை நம்பிய நிலையில் பல்வேறு பயிர்களில் இருந்து நாம் பெறக்கூடிய பயிர் மீதிகளின் விபரம் அட்டவணை 1 இல் தரப்பட்டுள்ளது.

திருப்தியான களைக்கட்டுப்படுத்தலுக்கு குறைந்தது ஒரு ஹெக்டாரில் 4 தொன் பத்திரக்கலவையாவது பாவிக்கப்பட வேண்டும். காலபோகத்தில் செய்யப்படும் சோளம், குரக்கன் போன்ற பயிர்களின் மீதி சிறுபோகப் பயிர்ச் செய்கைக்குரிய பத்திரக்கலவையாகப் பாவிக்கப்படலாம். பாசிப்பயற்றிலும் பார்க்க கௌபீ கூடிய பயிர் மீதியை உற்பத்தி செய்கிறது,

பயிரின் ஆரம்ப வளர்ச்சியின் போது களைகள் முளைத்தலைத் தடை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு பயிர் முடி வளரல் நன்மை பயக்கத்தக்கதாகும். தானியப் பயிர்களிலும் பார்க்க பருப்பு வகைத் தாவரங்கள் இப்படி விரைவாக வளர்ந்து தரையை முடிவிடும் இயல்பு உள்ளவை. பயிர்கள் விரைவாக வளர்ந்து தரையை முடிநிழல் கொடுப்பதற்கு, பசுவையிடல், பயிர் அடர்த்தி சரியான இடைவெளி என்பன முக்கியமான காரணிகளாகும்.

அட்டவணை 1

பயிர் மிகுதி (வைக்கோல்)
விளைவு (ஒளியில் உலர்த்தியது)

பயிர்	போகம்	பயிர்மிகுதி விளைவு
சோளம்	காலபோகம்	4640
சோயா அவரை	காலபோகம்	2135
பயறு	சிறுபோகம்	580
கொட்டி	சிறுபோகம்	3615
குரக்கள்	காலபோகம்	8302

நெல்வயலில் மேட்டுநிலப் பயிர்ச்செய்கைக்கான குறைந்தளவு தரைப்பண்படுத்தல்

காலபோகத்தில் நெல் அறுவடை செய்தவுடன் சிறுபோகத்தில் இவ்வயல்களில் மேட்டுநிலப்பயிர்கள் சாகுபடி செய்யலாம், மண்ணைது காலபோக நெற்செய்கைக்காக சேரூடப்படுகிறது. இதனால் மண்ணின் கட்டமைப்பு அழிக்கப்பட்டு நுண் தொழைகள் குறைக்கப்பட்டு நீர் பிடித்து வைத்திருக்கும் தன்மையும் குறைக்கப்படுகிறது. இப்படிச் சேரூடிய மண் காயும் போது கனஅளவு, அடர்த்தி கூடுகிறது. நீர்வடிப்புத் தன்மை குறைகிறது. காற்றோட்டம் குறைகிறது. இதனால் பயிர் வேர் வளர்ச்சிக்குத் தடை ஏற்படுகிறது. அதிகரிக்கும் கனஅளவு, அடர்த்தியானது

மேட்டு நிலப்பயிர்களின் வேர் வளர்ச்சிக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. நீர் வடிப்புக் குறைவும், குறைந்த மண் நுண்துளைகளாலும் தரையில் நீர் தேங்கி நிற்கும் ஒரு நிலை உண்டாகிறது. எனவே இங்கே மேட்டு நிலப்பயிர் செய்வதற்குக் குறைந்த அளவில் தரை பண்படுத்தல் பற்றிச் சிபார்சு செய்யுமுன் கவனமாக ஆராயப்பட வேண்டியது முக்கியமானதாகும்.

சேரூடிய செங்கபிலநிற மண்ணின் சோயா அவரை, எள்ளுப்பயிர்ச் செய்கையின் விளைவில் வேறுபாடான தரை பண்படுத்தலின் தாக்கம் அட்டவணை 2 இல் தரப்பட்டுள்ளன. இந்த இரு பயிர்களின் விளைவும் குறைந்தளவு தரைப்பண்படுத்தலில் நன்கு பயன்படுத்திய தரையிலும் பார்க்கக் குறைந்த விளைவையே தந்தது. சேரூடல் செய்யப்படாத மேட்டு நில வயல்களில் மேட்டுநிலப்பயிர்கள் கூடிய விளைவைத் தந்தன. சேரூடப்படாத வயல்களில் மிகக் குறைந்தளவு தரை பண்படுத்தல் கூடிய தரைப்பண்படுத்தலிலும் கூடிய விளைவையோ அன்றிச் சமமான விளைவையோ தந்தன. மகாஇலுப்பள்ளம் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் வேறுபட்ட பண்படுத்தல் முறைகளை ஒப்பிடுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட பரிசோதனையின் பெறுபேறுகள் அட்டவணை 3 இல் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 2

சேரூடப்பட்ட செங்கபில வயல் மண்ணில் வேறுபட்ட தரைப்பண்படுத்தலின் கீழ் சோயா அவரை எள்ளின் விளைவு

தரைப்பண்படுத்தல் முறை	விளைவு எள்ளு*	கி. கி/ஹெக். சோயா அவரை**
1. குறைந்தளவு தரைப்பண்படுத்தல் (மண்வெட்டியால் செதுக்கி பயிர் மீதிகள் மேல் மண்ணில் விடப்பட்டது)	883	1900
2. 5 - 7.5 செ.மீ. ஆழமான தரைப்பண்படுத்தல்	789	2720
3. 10 - 15 செ.மீ. ஆழமான தரைப்பண்படுத்தல்	1093	3250
எல். எஸ். டி. (— 0.05)	180	890

* மாஞுவாரி

** நீர்ப்பாசனம்

(16ஆம் பக்கம் பார்க்க)

மீன் - பருவை ஒருங்கிணைந்த வளர்ப்பு

— செல்வி கலாரஞ்சி மகேஸ்வரன் —

இலங்கையின் கிராமப்பகுதியில் குளங்களிலும், ஏரிகளிலும் சிறிய அளவில் மீன் வளர்த்தலின் அறிமுகத்துடன் மீன் வளர்ப்பு உட்பட புதிய ஒருங்கிணைந்த பண்ணையாக்க முறைகளின் தொடரொன்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான சந்தர்ப்பம் கிட்டியுள்ளது.

உள்நாட்டு மீன்பிடித் திணைக்களம் நன்னீர் மீன் வளர்ப்பில் முன்னேற்றம் எடுப்பதை அடுத்து இதன் அனுகூலங்களைக் கிராமிய மக்கள் அறியத் தொடங்கியுள்ளனர். இந்த அனுகூலங்கள் வருமாறு :

(அ) மீன் வளர்க்கும் காரணிக்காக இடற்கையான குளங்கள் அல்லது மெதுவாக ஓடும் நீர் வழிந்தோடல்கள் மற்றும் செயற்கையாக ஏற்படுத்தப்பட்ட குளங்கள் ஆகியன குறைந்த செலவிலான வருமானத்தைத் தேடிக்கொடுக்கும் நடவடிக்கையாக இது சுவை புரிகின்றது.

(ஆ) குழந்தைகள், வளர்ந்தவர்கள் ஆகியோருக்கு குறைந்த செலவிலான புரத வளமாக இதை பாவிப்பதுடன் கோழி, வாத்து வளர்ப்பில் இப்பறவைகளின் புரதத் தேவையையும் சமச்சீர்படுத்துகிறது.

நன்னீர் மீனின் புரத உள்ளடக்கம் சுமார் 18 சதவீதமாகும். கருவாடானது அதன் மொத்த உலர் நிறையில் சுமார் 63 சதவீத புரதத்தைக் கொண்டுள்ளது. நன்னீர் மீனை அப்படியே பாவிப்பதற்குப் புறம்பாக மீன் எண்ணெய், மீன் உணவு, மீன் கழிவு (மீனின் உள்நுறுப்புக்கள் அதாவது ஈரல், நுரையீரல், இருதயம்) ஆகியன பெறுவதற்கான ஒரு வளமாக மீனைப் பாவிக்கமுடியும். இவை மனிதர்களினதும், பண்ணையில் வளர்க்கப்படும் பறவைகளினதும் நாளாந்த உணவைச் சமச்சீர்படுத்த பாவிக்கப்பட முடியும்.

தற்போது வளர்க்கப்படும் மீன் வர்க்கங்கள் வருமாறு :

(அ) திலபியா (ஆ) சாதாரண கார்ப்பு.

இவற்றின் குஞ்சுகள் விருப்பமுள்ள ஆட்களுக்கு உள்நாட்டு மீன்பிடித் திணைக்களத்தினால் இலவசமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. முழுமையாக வளர்ச்சியடைந்த திலபியா, கார்ப்பு மீன் வர்க்கங்கள் கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு 15 - 25 ரூபாவைப் பெறுகின்றன. தற்போது மீனை பெரும்பகுதி உடன் மீன் என்ற வகையில் உள்ளெடுக்கப்படுகின்றது. புகையூட்டப்பட்ட, காய்ந்த, உப்பிடப்பட்ட மீன் என்ற வகையில் மீனை உள்ளெடுக்க முடியும். புதிய குஞ்சுகளின் அடுத்த வளர்ச்சியின் சுழற்சி வரை உள்ளெடுப்பதற்காக இந்த மீன்களைப் பாதுகாத்து வைக்க முடியும். நன்னீர் மீனில் 50 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டவை உலர்ந்த மீன், பாதுகாக்கப்பட்ட மீன், தகரத்திலடைக்கப்பட்ட மீன் என்ற முறையில் உட்கொள்ளப்படுகின்றன.

உள்நாட்டு மீன்பிடி திணைக்களத்தின் தற்போதைய நோக்கங்கள் வருமாறு :

குஞ்சுகளை வழங்குதல், திலபியா அல்லது கார்ப்பு குஞ்சுகள் மூலம் நீர் நன்னிலைகளை நிரப்புதல், நன்னீர் மீன் வளர்ப்பின்மூலம் கூடிய அறுவடை முயற்சிகளில் மக்களுக்கு உதவுகமளித்தல்.

உள்நாட்டு மீன்பிடித் திணைக்களத்தின் முயற்சிக்ரும் புறம்பாக மேலே குறிப்பிட்டவாறு இக்கட்டுரைப்பு நன்னீர் மீன் வளர்ப்பை சிறிய அளவிலான பண்ணையாக்க முறைகளுடன் ஒருங்கிணைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை பரிசீலிக்கின்றது. பண்ணையில் வளர்க்கப்படும் பறவைகளுடன் மீன் வளர்த்தலின் ஒருங்கிணைப்பு மேலேசியா, தாய்லாந்து, ஹொங்கொங் போன்ற ஆசிய நாடுகளில் நடைமுறையில் உள்ளன. இந்த ஒருங்கிணைப்பு பண்ணையாக்கத்தின் லாபத்தன்மை குறித்து 'ஏசியன் அகிரிபிசினஸ்' என்ற

சஞ்சிகை பல தடவைகள் அங்கு பின்பற்றப்படும் தொழில்நுட்பங்களை வெளியிட்டுள்ளது. அங்குள்ள சில கமக்காரர்கள் பண்ணையில் வளரும் பறவைகளின் எச்சங்களை மீனின் உணவாக பாவிக்கின்ற அதேசமயம் மீனின் ஒரு பகுதியை பறவைகளின் உணவாக உபயோகிக்கிறார்கள். ஏனைய வகையிலான இலை மரச்சுறிகள், தானியங்கள் மீனுக்கும், வாத்துக்கள், கோழிகள், வான்கோழிகள், தாராக்கள் போன்றவற்றுக்கும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆடு, மாடு, பன்றி போன்ற மிருகங்களின் எச்சங்கள் அதிகளவில் உள்ளதனால் அவற்றை மீனுக்கான உணவாகப் பாவிக்க முடியாதென்றும், இவை குள நீரை மாசுபடுத்துவதுடன் நீரில் உள்ள ஓட்ச்சன் அளவை குறைத்து மீனாக கொல்லுகின்றது என்றும் பரிசோதனைகள் மூலம் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஹொங்கொங்கில் சமக்காரர்கள் பரிசோதனைகளின் மூலம் கார்ப்புகளை விசேடமாக 'சில்வர் கார்ப்பு'களை வளர்ப்பதன்மூலம் 'பிளங்கன்', 'அல்கார்கள்' ஆகியவற்றின் மட்டங்களை அழித்து கரைந்துள்ள பறவை எச்சங்களினால் 'பிளங்கன்' அதிகளவில் அதிகரிப்பதை தடுக்கின்றனர்.

சிறிய அளவிலான பண்ணையொன்றில் உட்கொள்ளுதலுக்காகவும், விற்பனைக்காகவும் பெத்தியா, ஓரலா, அவடா, தெலியா, குடாமஸ்ஸ போன்ற உள்நாட்டு நன்னீர் மீன் வர்க்கங்களை சிறிய குளங்களில் வளர்ப்பதன் மூலம் அவை வீட்டு உணவின் சமச்சீர்படுத்தலுக்கு உறுதுணையுரிவதுடன் இது முறைப்படி நடத்தப்பட்டால் அது லாபமீட்டும் நடவடிக்கையாகவும் அமையும்;

உலர் வலய விவசாயத்தில் . . .

(14ஆம் பக்கத் தொடர்)

அட்டவணை 3

மேட்டுநில வயலில் பயிரின் விளைவில் வேறுபட்ட தரைப்பண்படுத்தலின் தாக்கம்

தரைப்பண்படுத்தல் முறை	விளைவு சோளம்	கி. கி/ஹெக். சோயா	இறுங்கு
1. குறைந்தளவு தரைப்பண்படுத்தல் (மண் செதுக்கப்பட்டு பயிர் மீதிகள் பத்திரக் கலவையாக தரைமேல் விடப்பட்டன)	1949	1737	1413
2. 10-15 செ.மீ. ஆழத்திற்கு தரை பண்படுத்தப் பட்டுப் பயிர் மீதிகள் மண்ணுடன் சேர்க்கப்பட்டன	1932	1456	892
3. 10 - 15 செ.மீ. ஆழத்திற்கு தரை பண்படுத்தப்பட்டு பயிர் மீதிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன எஸ். எஸ். டி. (- 0.05)	1680	1759	929

குறைந்தளவில் தரைப்பண்படுத்தலில் மேட்டு நிலத்திற்கும் வயல் நிலத்திற்கும் விளைவில் உள்ள வேறுபாடுகளை அதன் பௌதீகத் தன்மைகளைக் கொண்டு விளக்கலாம். சேரூடுவதனால் அது மண்ணின் பௌதீக இயல்புகளில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை முன்பே அறித்தோம். பரிசோதனைகளின் முடிவின்படி நெல்லை முக்கிய பயிராகக்கொண்ட பயிர்ச் செய்கை முறையில் குறைந்தளவில் தரை பயன்படுத்தலானது சில மேட்டுநிலப் பயிர் களின் விளைவைக் குறைத்துவிடுகிறது. இந்த நிலைமைகளில் வெவ்வேறு பயிர்களுக்கான குறைந்தளவில் தரைப்பண்படுத்தும் தேவை அங்குள்ள மண்ணின் தன்மையைப்பொறுத்து இனங்கண்டு கொள்வது சிறப்பான விளைவைப் பெறுவதற்கு அவசியமாகிறது.

விவசாய அபிவிருத்திக்கான உத்தேச உபாயங்களில் வள அடிப்படையின் கரிசனங்கள்

இந் நாட்டின் பெளதீக வள அடிப்படையின் அதிமுக்கியமான தரங்களை பிரதானமாக விவசாய, உணவு, கூட்டுறவு அமைச்சின் விவசாய அபிவிருத்தியின் புதிய உபாயங்கள் தொடர்பான காலநிலை, மண்கள் ஆகியவற்றை இச்சிறிய கட்டுரை பரிசீலிக்க முற்படுகிறது. இந்த உபாயங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத்தேவைப்படும் சில முக்கிய ஆதரவு நிறுவனங்களை வலிமைப்படுத்துவதற்கான அவசியம் குறித்தும் இது கருத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இலங்கை ஒரு சிறிய நாடாக உள்ள போதிலும் அதன் கம சூழ்நிலையியல் பிராந்தியங்கள் உயர்ந்த வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இது பல வழிகளிலும் அனுகூலமாக விளங்குவதனால், பல்வகையான விவசாய உற்பத்தி முறைகளைச் செயல்படுத்த முடிகின்றது. அதே வேளை, ஆதரவுச் சேவைகளையும், சந்தைப்படுத்தலையும் ஒழுங்கு செய்வதிலும், நிருவகிப்பதிலும் உள்ள கஷ்டங்களை எடுத்துரைக்கின்றது.

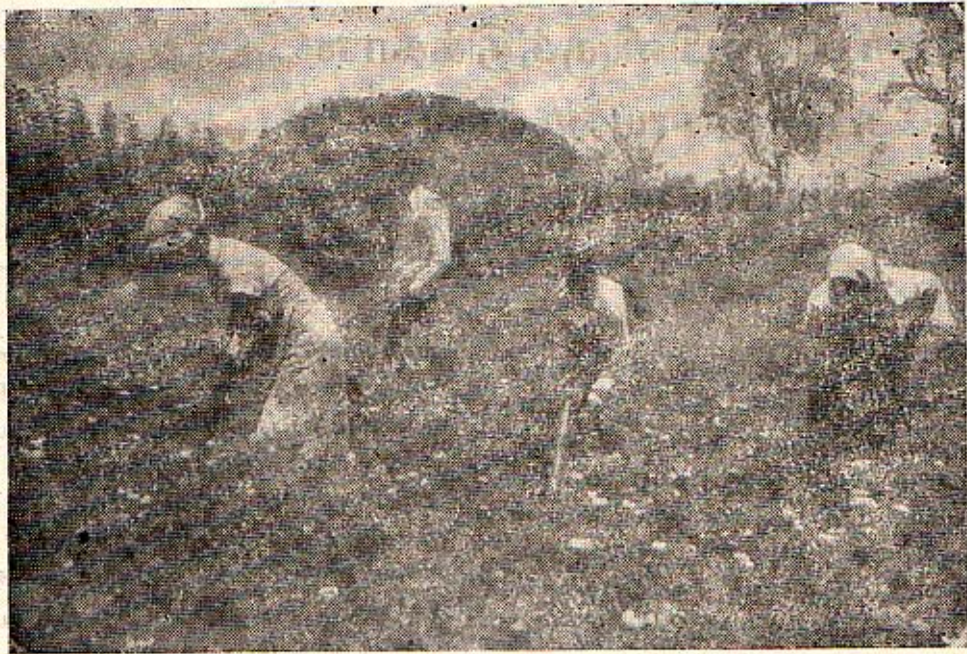
பல வருடங்களாக உள்ளூர் உணவுக்கிராக்கி, சர்வதேச ஏற்றுமதிச் சந்தைகள் ஆகியவற்றுக்கு அளிப்பதற்காக பரிசோதனை ரீதியிலும், தவறான ரீதியிலும் வேறுபட்ட கம-சூழ்நிலையியலில் பல்தரப்பட்ட பயிர்கள் சிறு பயிர்ச் செய்கையாளர் மூலமும், பாரிய தோட்டச் செய்கையாளர் மூலமும் வெற்றிகரமாகப் பயிரிடப்பட்டன. 'சந்

தைக்காக பயிரிடல்' என்ற உத்தேச மாற்றத்திற்கு அமைவாக ஒரு மிகவும் சிறந்த தேர்ந்தெடுப்பு, பொருட்களின் பின்பற்றல் ஆகியவற்றை எதிர்நோக்கலாம். தற்போது நடைமுறையில் உள்ள பயிர்ச் செய்கை முறையை இலகுவாக மாற்றவோ, பெயர்க்கவோ எல்லா கம - சூழலியல் பிராந்தியங்களினாலும் இயலாது. இது விசேடமாக பள்ள நாட்டு ஈரவலயத்திலும், மத்திய நாட்டு ஈரவலயத்தின் சில பகுதி

கலாநிதி சி. ஆர். பானபொக்கே,
பார்வையிடும் ஆலோசகர்,
கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகம்.

களிலும், மத்திய நாட்டு ஈரவலயத்தின் சில பகுதிகளிலும் உள்ள நெற் காணிகளுக்குப் பொருந்தும் அதே வேளை தற்போதைய பயிரிடல் முறைகளின் மாபெரும் வாய்ப்பு வளம் நாட்டின் உலர், மத்திய வலயங்களில் உள்ள நீர்ப்பாசனத்துடனான நன்கு வடிந்தோடும் நெற்காணிகளிலேயே தங்கியுள்ளது.

மர பயிர் துறையை, விசேடமாக உயர்ந்த உற்பத்தியைக்கொடுக்கும் தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்களைப் பொறுத்தளவில் எந்தவொரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கு அல்லது பெயர்ச்சிக்கு மட்டுப்படுத்தப்

பட்ட நோக்கெல்லையே உள்ளது. ஆனால், ஒப்பிராந்தியங்களில் சிறந்த வழிகளில் பயிரிடப்பட முடிகின்ற பொருத்தமான பயிர்களின் ஊடு பயிரிடலுக்கு இடம் உள்ளது. அதே வேளை தெற்கு காணியானது ஊடு பயிரிடல் முறைக்கு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தினை வழங்குகின்றது.

உலர் வலயத்தில் நிலவும் மழையை நம்பும் விவசாயத்தைப் பொறுத்தளவில் அது சில பிரச்சினைகளைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றைப் பெரும்பாலான ஆராய்ச்சியாளர்கள் இனங்கண்டு விளக்க மளித்துள்ளனர். தற்போது கிடைக்கப் பெறும் தொழில் நுட்பத்துடன் ஒப்பீட்டு குழல்களில் உள்ள சர்வதேச ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் நடத்தப்படும் ஆராய்ச்சியில் இருந்து எழும் அபிவிருத்திகளில் இருந்தும் கூட சமீபத்திய எதிர்காலத்தில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் தற்போதைய விவசாயத்தின் மாரிய மட்டத்தில் இருந்து குறிப்பிடத்தக்க பெயர்ச்சியை நோக்குவது

கஷ்டமானதாகும். எனினும், இச்சூழலில் பயிரிட முடிகின்றன. பருவத்துக்குட்பட்ட பல்வகைப்பட்ட பயிர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது 'சந்தைக்கான பயிரிடலில்' அவசியமான வாய்ப்பை வழங்கும். இது சில குறிப்பிடப்பட்ட உணவுப் பயிர்களின் இறக்குமதியில் தடை அல்லது கட்டுப்பாடு இருந்த வருடங்களின்போது செய்து காட்டப்பட்டது.

இந்நாட்டின் மண் பரம்பல் முறை சிறிய தூரங்களுக்கிடையே வடிதல் தகுதியில் வேறுபட்ட நிலைமைகளைக் கொண்டிருப்பது ஒரு குணதிசய அம்சமாகும். இதன் விளைவாக கம காலநிலைப் பிராந்திய மொன்றுக்குள் வேறுபட்ட வடிதல் தகுதிகளை ஒரே தன்மையான கமநிலத்தில் கண்டு பிடிக்கலாம். எனவே, சிறு காணித்துண்டுக்குள்ளேயே விவசாய பரம்பல் தவிர்க்க முடியாதிருப்பதுடன், அது தற்போது நடைமுறை செயற்பாட்டிலும் உள்ளது.

எந்தவொரு பருவத்தினதும் பத்து வருடங்களிலும் ஒருவர் பருவ மழைக்குட்

பட்ட பயிர்களின் விளைச்சலையும், உற்பத்தியையும் பரிசீலித்தால் வருடத்திற்கு வருடம் பெறுமதிகளில் மிக உயர்ந்த வேறுபாடு இருப்பதை அவதானிப்பது ஒரு மிகவும் கவரக்கூடிய அம்சமாகும். அரிசி போன்ற நீர்ப்பாசன பருவத்துக்குட்பட்ட பயிரொன்றைப் பொறுத்தளவில் சம்பந்தப்பட்ட வளர்ச்சிப் பருவத்தின்போது கிடைக்கப்பெற்ற மழை வீழ்ச்சி அளவைப் பொறுத்து விளைச்சல், உற்பத்தி ஆகியவற்றில் வருடத்திற்கு வருடம் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டினை அவதானிக்கலாம். எனினும், ஈர, மத்திய வலயங்களில் பெருமளவு உள்ள மரப் பயிர்கள் இதே அளவுக்கு பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு குறைவாக பருவ மழை வீழ்ச்சியின் அளவு வீழ்ச்சி அடையும்போது தென்னை விளைச்சல் குறிப்பிடத்தக்கபாதிப்பினை ஏற்படுத்தும்.

இச்சூழ்நிலையின் நிமித்தம் வரட்சியின் தாக்கத்தின் பாதிப்பினைக் குறைப்பதற்காக கமக்காரர்கள் பல்வேறுபட்ட வழிகளிலும் உபாயங்களை வகுத்துள்ளமை ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. வருடாந்த அல்லது மரப் பயிர்களின் கலவைகளை பயிரிடுவதுடன், ரொக்க உள்ளீடுகளின் பாவனையை குறைப்பதுமே இரு மிகவும் பொதுவான உபாயங்கள் ஆகும்.

மேலே குறிப்பிட்ட நிலைகளில் பெருமளவு வருடாந்த பயிர்களின் உயர் உற்பத்தியின் பொருட்டு வருடத்திற்கு வருட வேறுபாட்டினை பூர்த்தி செய்ய சிறந்த சந்தைப்படுத்தல் முறையை ஒழுங்குபடுத்துவது ஒரு பாரிய ஒழுங்கமைப்புப் பிரச்சினை

யாகும். எனவே, இப்பகுதியில் சந்தைப்படுத்தல் ஆய்வுகளை நடத்த வேண்டியிருந்தால் இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான சிறந்த உபாயங்களுடன் முன்வரவேண்டும்.

விவசாயிகளினால் இடர்களை தவிர்த்துக் கொள்வதற்கான இத்திட்டத்துடன் குறிப்பிட்ட காலங்களில் விவசாயிகளின் உற்பத்திச் சீசலவினங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நேரகாலத்திற்கு போதியளவு தொகையில் கடன் கிடைக்கப் பெறுதலும் தற்போது கிடைக்கப்பெறுவதை விட பல்வேறு வகைப்பட்ட பயிர்களின் பயிர் காப்புறுதிக்கான தேவையும் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளன. சில பாரிய நீர்ப்பாசன முறைகளில் உலர் பருவ நீர்ப்பாசன மிளகாய் பயிர்ச் செய்கையைப் பொறுத்தளவில் கடனின் உடனடி கிடைக்கப்பெறும் தன்மை இல்லாத காரணத்தினால் சிறந்த வடிந்தோடும் நிலங்களில் உயர் மதிப்புப் பயிர்களைப் பயிரிடுவதை சில குறிப்பிட்ட கமக்காரர்கள் தவிர்த்துக் கொள்வது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது மண்ணையும், நீரையும் அடுத்து கமக்காரர்களின் பயிர் தீர்மானங்களில் மிகவும் முக்கியமாக விளங்குவது கிடைக்கப்பெறும் கடன் ஆகும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நிலைகளின் அடிப்படையில் விவசாய அபிவிருத்தியின் உத்தேச உபாயங்களை மேம்படுத்துவதற்கு சந்தைப்படுத்தல், கடன், பயிர் காப்புறுதி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புள்ள ஆதரவுச் சேவைகள் முக்கிய துறைகளாக ஆராயப்படுதல் வேண்டும்.

வெங்காய சந்தை பற்றிய ஒரு நெருக்கமான கண்ணோட்டம்

கீழ்க்கு மத்திய தரை அல்லது மேற்கத்திய, மத்திய ஆசிய பிராந்தியங்களில் வெங்காய உற்பத்தி முதன் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது எனக் கூறப்படுகிறது. இப்போது இது உலகம் பூராகவும் பிரதானமாக வெப்ப வலயங்களில் பயிரிடப்படுகின்றது.

ஆதிகாலம் தொட்டு வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் வெங்காயத்திற்கு தெய்வீக, அற்புத ஸ்தானங்களை வழங்கியுள்ளனர். எகிப்தியர்கள் இதைப் புனிதமான பயிராகக் கருதியதுடன், கடவுளுக்கு பூஜைப் பொருளாக அர்ப்பணித்தது மட்டுமன்றி இறந்தவர்களது ஈமக்கிரியைகளிலும் உபயோகித்தனர். வெங்காயச் சாற்றை பருகுவதன் மூலம் தாம் மூளைசாலிகளாகவும், வலிமையுள்ளவர்களாகவும் விளங்கலாம் என கிரேக்கர்களும், ரோமானியர்களும் நம்பினார்கள். கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் கட்டிடக் கலை வடிவமைப்பில் வெங்காயத்தின் அமைப்பும் சேர்ந்துள்ளது. ரஷ்ய கட்டிடக் கலை நிபுணர் ஒருவர் தேவாலயத்தின் கூரையை வெங்காயத்தின் அமைப்பில் வடிவமைத்துள்ளார்.

இலங்கையில் கூட மருத்துவ துணிக்கைகளுக்காக வெங்காயம் பாவிக்கப்படுகின்றது. குறிப்பாக சின்ன வெங்காயம் ஆயுர்வேத மூலிகையாக உபயோகிக்கப்படுகின்றது. பல தரப்பட்ட நோய்களைக் குணப்படுத்தும் சக்தி வெங்காயத்திற்கு உள்ளது என நம்பப்படுகிறது. இயற்கையும் கூட அதிகளவு பெறுமதிமிக்க போஷாக்குக் கூறுகளை வெங்காயத்திற்குள்ளி வழங்கியுள்ளது. வெங்காயத்தில்

உயிர்ச் சத்து 'சி', கல்சியம் உப்பு, பொசுபரசு, நைதரசன் கலவைகள் மற்றும் உயிரியலின் தீவிர துணிக்கைகள் ஆகியன உள்ளன. வெங்காயச் சாறு உடலில் உள்ள குருதிக் 'குளோஸ்ரோலை' குறைக்கின்றது என பரிசோதனை ரீதியில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. வாட்டப்பட்ட (Baked) வெங்காயம் நீரிழிவு நோயாளர்களுக்குச் சிபார்சு செய்யப்படுகின்றது.

உபயோகங்கள்

ஒவ்வொரு குடும்பப் பெண்ணினதும் கடைச் சாமான்கள் வாங்கும் சிட்டையில் வெங்காயத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்

அத்துல சந்திரசிறி,

தலைவர்,

சந்தைப்படுத்தல், உணவு கொள்கைப் பிரிவு

படுகிறது. ஏனெனில் வெங்காயம் நாளாந்த உணவில் அத்தியாவசிய சுவையூட்டும் ஒன்றாகும். இறைச்சி, மரக்கறி வகைகள், சலாதுகள் போன்றவை சமைக்கப்படும் போது வெங்காயம் அவற்றுக்கு மணமூட்டுவதற்காகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. அதே வேளை, சில சந்தர்ப்பங்களில் வெங்காயம் ஒரு மரக்கறியாகவும் உபயோகிக்கப்படுகின்றது.

ஏனைய உணவுப் பண்டங்களுடன் சேர்க்கப்படும் வெங்காயம் பசியை ஏற்படுத்துவதுடன், சமிபாட்டையும் தீவிரமாக்குகிறது.

உற்பத்தி

நாட்டில் சின்ன வெங்காயமும், பெரிய வெங்காயமும் பயிரிடப்படும் விஸ்தீரணம் பற்றிய விபரம் கீழேயுள்ள அட்டவணியில் தரப்படுகிறது.

வருடம்	சின்னவெங்காயம் விஸ்தீரணம் (ஹெ)	உற்பத்தி (மொ.தொ)	வருடம்	பெரியவெங்காயம் விஸ்தீரணம் (ஹெ)	உற்பத்தி (மொ.தொ)
1979/80	8710	66891	*1980	40	300
1980/81	8792	59083	*1981	100	800
1981/82	9068	67543	*1982	200	2100
1982/83	9623	95363	1983/84	283	3249
1983/84	3867	36680	1984/85	335	3184
1984/85	5585	41684	1985/86	481	3806
1985/86	6615	57147	1986/87	416	2723
1986/87	6814	56267	1987/88	375	4222
1987/88	7490	59154	*1988/89	1730	18670

(ஏற்பாடு)

வளம்: சனத்தொகை புள்ளிவிபரத் திணைக்களம்

* விவசாய உணவு கூட்டுறவு அமைச்சு

அண்மைய காலம் வரை சின்ன வெங்காயச் செய்கை யாழ்ப்பாண குடா நாட்டில் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும், நாட்டில் ஏற்பட்ட கலவர நிலைமைகளின் நிமித்தம் அதன் பயிர்ச் செய்கை படிப்படியாக புத்தளம், இரத்தினபுரி, கலாவெவ, பொலன்னறுவ, மொனரா கலை போன்ற இடங்களுக்கு பெயர்ந்து விட்டது. எனினும், நாட்டின் மொத்த சின்ன வெங்காயச் செய்கையில் 40 சதவீதமான செய்கை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் சந்தைப் பங்கில் சுமார் 70 சதவீதத்தை யாழ்ப்பாணம் மாவட்டம் கொண்டிருந்தது. இது 1983/84 காலப்பகுதியில் 30 சதவீதமாக வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது.

பெரிய வெங்காயத்தைப் பொறுத்தளவில் மாத்தளை பாரிய உற்பத்தி மாவட்டமாக தோன்றியுள்ளது. இம்மாவட்டத்தின் உற்பத்தி நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் அரைவாசியாகும். 1988 சிறுபோகத்தின் போது நாட்டில் 321 ஹெக்டாரில் பெரிய வெங்காயச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதில் மாத்தளை மாவட்டத்தின் பங்கு 246 ஹெக்டார் ஆகும். 1990 சிறு போகத்தின் போது மாத்தளை விவசாயிகள் 400 ஹெக்டாரில் பெரிய வெங்காயச்

செய்கையை மேற்கொள்ளவிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலதிகமாக, புத்தளம், மொனரா கலை, பொலன்னறுவ, இரத்தினபுரி ஆகிய மாவட்டங்கள் பெரிய வெங்காயச் செய்கை குறித்து தமது சொந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு தசாப்தத்துக்கு முன் பெரிய வெங்காயத்தை முழுமையாக இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்றே மக்கள் எண்ணினார்கள். எனினும் நாட்டில் பெரிய வெங்காயத்தின் செய்கை சாத்தியத்தையும், விரிவாக்கத்தையும் நிரூபித்துள்ளது.

இறக்குமதிகள்

எமது நாடு சின்ன வெங்காயத்தில் சுயநிறைவை அடைந்திருக்கும் அதே வேளை, பெரிய வெங்காயத்தின் இறக்குமதி தொடர்கின்றது. ஏகபோக இறக்குமதியாளரான கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையம் பெரிய வெங்காயத்தின் இறக்குமதியையும், விநியோகத்தையும் (மொத்த விற்பனை மட்டத்தில்) கையாள்கிறது. பெரிய வெங்காயத்தின் இறக்குமதி குறித்த விபரத்தை பின்வரும் அட்டவணை தெளிவுபடுத்துகிறது.

வருடம்	தொகையளவு (மொ.தொ)	மதிப்பு (ரூ./மெ.தொ)
1980	16459	80.9
1981	5250	23.9
1982	7390	43.6
1983	8180	56.8
1984	23780.1	152.4
1985	26738.1	199.2
1986	51253.6	429.2
1987	23927.5	379.4
1988	34642	359.6
1989(செப்.வரை)	21277.5	247.6

1983 ஆண்டு முதல் வடக்கு கிழக்கில் ஏற்பட்ட சலவர நிலைமைகளினாலும், இப்பகுதிகளின் விவசாய நடவடிக்கைகளின் இடையூறுகளினாலும் பெரிய வெங்காயத்தின் இறக்குமதி அதிகரித்துள்ளது. யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் சின்ன வெங்காயத்தின் உற்பத்தி மூன்றில் ஒரு பங்காக வீழ்ச்சி அடைந்து விட்டது. 1985/86ன்பின் சின்ன வெங்காயத்தின் உற்பத்தி குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது என உற்பத்திப் புள்ளி விபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எனினும், சின்ன வெங்காய உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்ட போதும், 1985 ஆம் ஆண்டு

டன் ஒப்பிடும் போது 1986ம் ஆண்டில் இறக்குமதியின் அதிகரிப்பு 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாகும்.

விலைகள்

எந்த ஒரு பொருளினதும் விலைகள் அப்பொருளின் விநியோக, கிராக்கி முறைகளிலேயே தங்கியுள்ளது. எனவே, விலைபற்றிய தகவலானது சந்தைப்படுத்தல் வழி முறைகளை திறமையாக செயற்படுத்துவதற்கு உதவுவதுடன் தமது சொந்த இடங்களில் உற்பத்தியாளர்கள், பாவனையாளர்கள், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் ஆகியோர் சரியான தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கும் முடிகின்றது. எனினும், நடைமுறையில் கிடைக்கப்பெறும் தகவல் பெரிதும் பகுப்பாயப்படாததுடன், தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கும் உபயோகிக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக, ஒரு பொருளின் விலை தொடர்ச்சியாக அதிகரிக்கும் போது இவ்விதமான ஒரு போக்கு உற்பத்தியாளர், சந்தைப்படுத்துவோர், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் போன்றோருக்கு அபாய சமிக்ஞையை வெளிப்படுத்தும். ஒரு பொருள் மீதான போக்கொன்றின் பகுப்பாய்வு விலைகளின் ஸ்திரீப்படுத்தலுக்கு முன் கூட்டியே அவசியமான நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு உதவுகின்றது. சந்தையில் வெங்காயத்தின் விலை போக்கு குறித்து கீழே தரப்பட்டுள்ளது:

பெரிய வெங்காயத்தின் மொத்த, சில்லறை விலைகள் (ரூபா/கி.கி.)

	ஜன.	பெப்.	மார்ச்	ஏப்.	மே.	ஜூன்	ஜூலை	ஆக.	செப்.	அக்.	நவ.	டிச.
1985 மொத்த	9.68	8.31	8.85	9.66	7.4.0	10.58	9.00	5.92	10.91	15.03	13.04	1202
சில்லறை	—	—	—	—	—	—	14.01	15.29	16.60	15.76	16.36	16.51
1986 மொத்த	13.59	14.04	13.37	13.39	13.77	17.50	9.86	12.33	13.48	13.03	13.72	14.30
சில்லறை	—	—	—	—	—	—	14.01	15.29	16.60	15.76	16.36	16.51
1987 மொத்த	14.45	14.47	14.94	14.44	14.54	16.50	14.92	14.98	13.04	12.28	19.54	17.74
சில்லறை	16.54	16.38	16.90	17.44	16.81	19.38	17.34	17.75	16.03	15.96	24.16	20.99
1988 மொத்த	15.56	15.32	11.52	14.42	15.22	15.18	15.70	14.74	12.84	14.34	21.60	24.10
சில்லறை	20.13	19.42	16.46	16.94	18.21	17.89	18.31	18.39	18.04	18.20	28.48	36.33
1989 மொத்த	17.26	14.82	15.02	15.56	15.98	15.84	16.88	17.34	12.12	11.70	—	—
சில்லறை	22.23	18.26	17.95	18.63	19.58	19.74	21.42	22.62	17.92	16.72	—	—

வளம்: க. ஆ. ப. நிறுவகம்

சின்னவெங்காயத்தின் (வேதாளம்) மொத்த, சில்லறை விலைகள் (ரூபா/கி.கி.)

	ஜன.	பெ.	மார்ச்	ஏப்.	மே.	ஜூன்	ஜூலை	ஆக.	செப்.	அக்.	நவ.	டிச.
1985 மொத்த	15.75	10.82	9.55	13.50	14.50	19.48	14.96	10.58	11.79	15.87	16.39	16.69
சில்லறை	18.71	16.59	14.71	18.23	22.46	26.35	21.69	15.24	17.86	19.98	21.07	21.73
1986 மொத்த	14.89	14.49	12.71	15.64	23.22	25.78	13.45	11.99	10.46	11.11	10.84	12.12
சில்லறை	20.81	19.60	17.81	20.40	27.69	31.19	18.42	15.98	15.49	14.69	15.08	15.74
1987 மொத்த	11.08	10.48	7.73	8.24	11.40	12.00	10.16	8.80	6.70	9.32	16.30	16.00
சில்லறை	14.59	14.94	12.24	12.74	14.61	18.15	13.83	13.72	10.69	13.41	21.14	19.65
1988 மொத்த	19.46	11.86	7.74	11.24	17.06	17.40	11.48	10.36	13.94	17.78	20.82	24.88
சில்லறை	22.83	18.01	12.28	17.05	21.36	23.79	17.04	15.43	17.90	22.56	27.06	30.46
1989 மொத்த	12.26	9.48	9.14	12.22	13.56	10.97	9.80	9.40	10.78	9.82	—	—
சில்லறை	19.03	13.79	13.58	16.62	16.97	16.65	15.76	15.46	15.70	15.16	—	—

வளம்: க. ஆ. ப. நிறுவகம்

பாவனை

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு வெங்காயம் ஒரு முக்கியமான உணவுப் பொருளாகும். எனவே, இதன் விலை ஏற்ற இறக்கம் பொதுவாக வாழ்க்கைச்செலவினத்தை நேரடியாகப் பாதிக்கின்றது.

இலங்கை மத்திய வங்கியின் பாவனையாளர் நிதி மதிப்பாய்வின் பிரகாரம் எம்து நாட்டுக்கு வருடாந்தம் 60,000 மெட்ரிக்தொன் சின்ன வெங்காயமும் 18,000- 20,000 மெட்ரிக் தொன் பெரிய வெங்காயமும் தேவைப்படுகின்றது. சின்ன வெங்காயம் தாராளமாகக் கிடைக்கப்பெறுமிடத்து நாட்டுக்கு மாதாந்தம் சுமார் 1500 மெட்ரிக் தொன் பெரிய வெங்காயம் தேவைப்படுகின்றது. சின்ன வெங்காயம் கிடைக்காதவிடத்து சின்னவெங்காயத்தின் தட்டுப்பாட்டைப் போக்குவதற்காக சுமார் 7,500 மெட்ரிக்தொன் தேவைப்படுகின்றது.

சின்ன வெங்காய உற்பத்திப் பருவம் ஜனவரி கடைசி வாரத்தில் ஆரம்பித்து மார்ச் கடைசி வாரம் முடியும் வரையும், ஜூலை மூன்றாம் வாரத்தில் ஆரம்பித்து அக்டோபர் முதல் வாரம் வரையும் நீடிக்கும். ஏப்ரல், அக்டோபர் மாதங்கள் "மெலிந்த" பருவங்களாகும். இதன் பிரகாரம், இரு உற்பத்தியற்ற பருவங்கள் ஏப்ரல் இரண்டாவது வாரத்தில் இருந்து ஜூலை இரண்டாவது வாரம் வரையும், அக்டோபர் இரண்டாவது வாரத்தில் இருந்து ஜனவரி இரண்டாவது வாரம் வரையும் நீடிக்கும்.

அவதானிய்ப்புக்கள்

சின்ன வெங்காயமும், பெரிய வெங்காயமும் குறைநிரப்பு பொருள்களானபடியால் கொள்கைத் தீர்மானங்களை எடுக்கும்போது இரு பயிர்களினதும் உற்பத்தி, விலைப் போக்கு ஆகியன குறித்து கவனமாகப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக

இறக்குமதிகள் குறித்து தீர்மானம் எடுக்கும் போது உள்ளூர் உற்பத்தி அதாவது தொகையளவு மற்றும் அறுவடைக்காலம் ஆகியன கவனத்தில் எடுக்கப்படவேண்டும். உள்ளூர் உற்பத்தியை முன்னேற்ற விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கு முகமாக இறக்குமதிக்கொள்கை சீராக்கப்பட வேண்டும். பொதுவாக விவசாயிகள் சந்தைப் போக்குகளுக்கு ஒத்துப்போகக்கூடியவர்கள் எனவே, விவசாயிகளுக்கும், பாவனையாளர்களுக்கும் இடையில் ஒரு சமமான விருப்பத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும். இறக்குமதிகள் அவசியமாகும்போது சரியான இடத்தில், சரியான நேரத்தில், சரியான விலையில் வாங்குவதற்கான கொள்கைகளை ஒருவர் பின்பற்றினால் சாத்தியமான எதிரிடைத் தாக்கங்களைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம்.

கடந்த சில மாதங்களாக மாத்தளை மாவட்டத்தில் பெரிய வெங்காய அறுவடை மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும், இந்த வெங்காயம் தரத்தில் குறைந்தனவாக விளங்கியதனால் இவற்றினைக் கொள்வனவு செய்வதில் கூ. மொ. வி. தாபனம் பிரச்சினையை எதிர்நோக்கியது, வெங்காயத்தின் முதிர்ச்சி பற்றிய போதிய அறிவு இன்மையால் விவசாயிகளும், சந்தைப்படுத்தல் உத்தியோகத்தர்களும் விட்ட தவறிலேயே வெங்காயம் தரம் கெட்டிருந்தது. எனவே, அறுவடைக்கு முந்திய பிந்திய நடவடிக்கைகள் குறித்து விவசாயிகளுக்கும், சந்தைப்படுத்தல் உத்தியோகத்தர்களும் போதனை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

பொருத்தமான களஞ்சிய வசதிகள் கிடைக்கப் பெறாமையே பாரியதொரு பிரச்சினையாகும். திருந்திய வசதிகள் இல்லாதவிடத்து பெரிய வெங்காயத்தை பல வாரங்களுக்கு மட்டுமே களஞ்சியப்படுத்த முடியும். தற்போது நெல் சந்தைப்படுத்தல் சபையின் களஞ்சியசாலையிலேயே இது களஞ்சியப்படுத்தப்படுகின்றது. நெல் களஞ்சியத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட இக்களஞ்சியங்கள் பெரிய வெங்காயத்தை களஞ்சியப்படுத்துவதற்கு பொருத்தமானதல்ல. பெரிய வெங்காயத்தை களஞ்சியப்படுத்தவும், நீண்ட காலத்திற்கு அதை வைத்திருக்கவும் போதியளவு காற்றோட்டம் முக்கிய

மானதாகும். உலர்ந்த, 39 பாகை பரண்ட வெப்பத்தைக் கொண்ட காற்றோட்டமுள்ள களஞ்சியப் படுத்தலின் போதே பெரிய வெங்காயம் நன்றாக விளங்கும், கடந்த கால அனுபவங்களில் இருந்து பாடங்களை அறிந்து அவசியமான முன்னெச்சரிக்கை முறைகளை எடுப்பது முக்கியமாகும்.

கிடைக்கப்பெறும் புள்ளிவிபரங்களின் பிரகாரம் நாட்டின் அமைதி நிலவியபோது முழு சின்ன வெங்காயத் தேவையும் உள்நூலியே உற்பத்தி செய்யப்பட்டதுடன், உற்பத்தியில் ஒரு நிலைப்பாடும் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. 1982/83ம் ஆண்டின் போது உற்பத்தி 95,000 மெட்ரிக் தொன் னுக்கும் அதிகமாக இருந்தது. இது நாட்டின் தேவையைவிட மேலானதாகும். வெங்காயத்தின் மாதாந்த தேவைகளின் சரியான மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் சந்தைக்கு விநியோகிக்கப்படும் சின்ன வெங்காயத்தின் கையிருப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் பெரிய வெங்காயத்திற்கு ஏற்படும் பற்றாக்குறையை இலகுவில் சமப்படுத்த முடியும். எனினும், கடந்த காலங்களில் பருவ காலத்தின்போது மேலதிக விநியோகங்கள் இடம் பெறும்போது விலைகள் வீழ்ச்சி அடைவதுடன், பருவமற்ற காலத்தின் போது தட்டுப்பாடுகளும், உயர் விலைகளும் நிலவுகின்றன. மொத்த விநியோகமும் நாட்டின் தேவைக்கு போதுமானதாக இருப்பதனால் இந்நிலைமை சந்தை முறைகளில் திருப்தியான சீராக்கலுக்கான அவசியத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

1983/84, 1984/85 காலத்தை தவிர சின்ன வெங்காயத்தின் உற்பத்தி உள்ளூர் கிராக்கியை பெரிதும் நிறைவேற்றியது. இது சார்பில் பெரிய வெங்காய இறக்குமதிகள் சரிவர சீராக்கப்பட்டிருந்தது. 1984 முதல் பெரிய வெங்காயத்தின் வருடாந்த இறக்குமதிகள் உயர்ந்த மட்டத்தில் இருந்தன. 1984க்கும் முந்தியதினதும், பிந்திய தினதும் இறக்குமதிப் புள்ளிகளை ஒப்பீடும் போது பெரியதொரு 'பாய்ச்சலை' அவதானிக்க முடிகின்றது. இறக்குமதிகள் அல்லது உள்ளூர் உற்பத்தி மூலம் சந்தையில் தேக்

கத்தை ஏற்படுத்தினால் முழு பயிர்ச்செய்கைக்கும் ஊறு விளைவிக்கும்.

வெங்காயத்தின் முன்னைய உற்பத்தியையும், இறக்குமதி புள்ளிகளையும் பகுப்பாயும்போது நாட்டின் தேவைகளை விட கிடைக்கப்பெறும் தன்மை அதிகமாகும் என்பதை ஒருவர் இலகுவில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஆனால், உண்மையில் தட்டுப்பாடுகளும், உயர்விலைகளும், மேலதிக இறக்குமதிகளும் இருந்த காலமும் இருந்துள்ளது. கிடைக்கப்பெறும் தன்மையில் எந்தவொரு பிரச்சினையும் இல்லை. ஆனால், களஞ்சியப்படுத்தல், விநியோகம், தவறான திட்டமிடுதல் அல்லது எவ்வித திட்டமிடாமை ஆகியன பிரச்சினைகளாக விளங்கின. இரு தேக்கப்பருவத்தின் போது அதாவது பெப்ரவரியிலிருந்து ஏப்ரல் வரையும், ஜூன் மீளிருந்து செப்டெம்பர் வரையும் உற்பத்தி செய்யப்படும் சின்ன வெங்காயம் சேகரிக்கப்பட்டு வருடத்தின் ஏனைய காலத்தின்போது விநியோகிப்பதற்காக சரிவர களஞ்சியப்படுத்தப்படவேண்டும்.

வெங்காயத்தின் விலைப்போக்கை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் வெவ்வேறுபட்ட மரவட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் பயிர்ச்செய்கையை திட்டமிட்டு வருடம் பூராவும் தேவையான அளவு உற்பத்தியை உறுதிப்படுத்த முடியும். இது இறக்குமதித் தேவையை குறைக்கும் என்பது நிச்சயம்.

பொருத்தமான களஞ்சிய முறையின் கீழ் கிராக்கிக்கு ஏற்றவகையில் சந்தைக்கு சரியான வேளையில் கையிருப்புக்களை அனுப்புவதன் மூலம் தட்டுப்பாடுகள், விலை ஏற்ற இறக்கங்கள் ஆகியன சம்பந்தமான பிரச்சினையை குறைத்துக் கொள்ளலாம். மேலும் நாட்டின் தேவையில் 80 சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ள பெரிய வெங்காயத்தின் இறக்குமதியையும் கணிசமான அளவு குறைத்துக் கொள்ளலாம்.

இலங்கையின் . . .

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பெருந்தொட்ட விவசாய உற்பத்திகள் ஒரு விவசாயம் என்ற நிலையிலிருந்து கைத்தொழில் உற்பத்திகள் என்ற வகையில் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்க குடியான விவசாயம் இன்னமும் விவசாயக் கட்டத்திலேயே அதாவது அதன் வெளியீடுகள் நுகர்வோரால் நேரடி நுகர்வாகவே மேற்கொள்ளப்படுவது விவசாய நடவடிக்கையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பதையே எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. உதாரணமாக குடியான விவசாயத்தில் அடங்குகின்ற பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளான மரக்கறி, பழச்செய்கை, உபஉணவு என்பனவும் கால்நடை வளர்ப்பின் மூலமான உற்பத்திகளும் இன்னமும் இலங்கையில் நேரடி நுகர்வாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது, பல்வேறு அரசாங்கங்களாலும் அறிமுகப்படுத்தப்படும் புதிய பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கையளவில் உள்நாட்டு விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக விளங்கினாலும் யதார்த்த நிலையில், இக்கொள்கைச் சீர்திருத்தங்களும் அவற்றின் பலாபலன்களும் மாறாக அவற்றைப் புறக்கணிப்பதாகவே அமைந்துள்ளதைக் கடைந்த காலங்களில் அமைந்து கொண்ட பொருளாதார அனுபவங்களிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. புதிய கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான உபாயம் உள்நாட்டு கைத்தொழில் கொள்கையை மயப்படுத்தியதாக அமைந்த போதிலும் இது வெளிநோக்கிய கைத்தொழில்கள் மீதே கூடியளவு கவனத்தை ஏற்படுத்தலாயிற்று. இவ்வாறான ஏற்றுமதி மேம்பாட்டுக் கொள்கையானது சிறந்த தரமுடைய கைத்தொழில் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில் நாடுகளுக்கு ஏற்றதேயொழிய, உண்மையில் இலங்கை போன்ற கைத்தொழில் துறையில் இன்னமும் இளமை நிலையில் உள்ள நாடுகளுக்கு ஏற்றதல்ல. எனவே மாறாக இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில்களைச் செய்வதன் மூலமே பெருமளவு அந்நிய செலாவணியைத் தப்படுத்துவதுடன், குறிப்பிட்ட கால இடவெளியின் பின்னர் இவை ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில்களாக அதாவது வெளிநோக்கிய கைத்தொழில்களாக மாற்றமடைவதன் மூலம் அந்நிய செலாவணி

வருமானத்தையும் உழைத்துக் கொள்ள முடியும்.

இன்றுள்ள தாராள இறக்குமதிக் கொள்கை பல்வேறு வகையான சுவையுணவுப்பொருட்களின் இறக்குமதிக்கு அனுமதி வழங்கியிருப்பதால் இது உள்நாட்டு விவசாயத்துறை அபிவிருத்திக்கு தூண்டுதலளிப்பதற்குப் பதிலாக, அவற்றின் அபிவிருத்திக்குத் தடையாகவே அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக மூலதனச் செலவைக் குறைந்தளவில் கொண்டுள்ள மரவள்ளிச் செய்கையானது இலங்கையின் குறைந்த வருமான வர்க்கத்தினருக்கு முக்கியமாக கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு - சில சமயங்களில் முதன்மை உணவாகக் கொள்ளப்படுகின்ற அதே நேரம், அதனை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு சீவல் துணுக்கு (dried chips) குளுக்கோஸ் சவ்வரிசி என்ற வகையில் மனித உணவாகவும், மிருக உணவாகவும், மற்றும் பெயின்ட், பசை (starch) என்ற வகையில் இடைநிலைப் பொருளாகவும், குடிசைக் கைத்தொழில் என்றோ அல்லது சிற்றளவுக் கைத்தொழில் என்றோ மேற்கொண்டு வந்தனர். இதில் பெயின்ட், பசை என்பன 1977 ற்கு முன்னர் ஓரளவு வர்த்தக ரீதியில் முக்கியத்துவம் அடைந்திருந்ததுடன், நாட்டின் புடவைக் கைத்தொழிலுக்கு வேண்டிய பசையை உள்ளூர் மட்டத்திலேயே நிரப்புச் செய்யக்கூடிய வாய்ப்புமிருந்தது. ஆனால் 1977 ற்குப் பின்னர் இந்நிலைமை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பசை மூலமே நிரம்பல் செய்யப்பட்டு வந்தது. இந்நிலைமையானது உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு ஒரு போட்டித்தொழிலாக அமைந்ததே யொழிய அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவவில்லை எனலாம். ஏனெனில் புசைக்கான சந்தையில் இறக்குமதி மூலமான பசையின் தரத்தைவிட கூடியளவில் உள்ளூர் உற்பத்தியாளரால் உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை. அத்துடன் விலை நிலைமைகளும் இவர்களுக்குச் சாதகமாக அமையவில்லை எனவே இவ்வாறு மரவள்ளிக் கைத்தொழிலுக்கான வாய்ப்புகள் தவறான வர்த்தகக் கொள்கையினால் கடினமடைபட்ட நிலையில் மீள்வள்ளிச் செய்கையானது குடியானவர்களால் கைவிடப்பட வேண்டிய நிலைக்குத்

தள்ளப்படலாயிற்று. எனவே உற்பத்திச் செலவினை அதிகளவுக்கு வேண்டி நிற்காத பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கை என்ற வகையில் மரவள்ளிச் செய்கைக்கு மீண்டும் ஊக்குவிப்பு வழங்க வேண்டுமெனில் இது குறித்த இறக்குமதித் தடை அவசியமாகும்.

இதே போன்று பல்வேறு பயிர்ச் செய்கை நடவடிக்கைகள், பக்கவிளைவு உற்பத்திகளின் சந்தை வாய்ப்பின்மை காரணமாக இன்னமும் தேக்க நிலையில் உள்ளதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. உதாரணமாக பால், இறைச்சி, மீன் என்பன இவ்வகையிலே உடனுக்குடன் விற்பனை செய்யப்பட முடியாத நிலையில், அவற்றினைச் சேகரித்து பதவிடல் செய்முறைக்கு உட்படுத்த வேண்டும். இலங்கை கால்நடை வளர்ப்பிற்கு ஏற்ற காலநிலை உய்சங்களையும், ஏனையவாய்ப்புக்களையும் கொண்டுள்ள போதும் இத்துறை இன்னமும் பாற்பண்ணைப் பொருளாதாரம் என்ற சீதியில் முன்னேற்றமடையவில்லையென்றே கூற வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் பாற்

பண்ணைக் கைத்தொழிலுக்கான ஊக்குவிப்புக்கள் குறித்து கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்பதே காரணமாகும். இலங்கையில் பாலுக்கான நிரம்பலைவிட கேள்வி 50% கூடவாகும். எனவே இதனைச் சமாளிக்க இறக்குமதி செய்ய வேண்டியுள்ளது. பாற்பண்ணை தொடர்பான அபிவிருத்தி உபாயம் என்பது சேகரிக்கப்படும் பால் உடனுக்குடன் விற்பனை செய்யக்கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதும், அத்துடன் உடன் நுகர்வுக்கு மிஞ்சிய பால் களஞ்சியப்படுத்தும் வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதுமாகும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் உடன் பால் சந்தைப்படுத்துவதில் உள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும். பாற்பண்ணைக் கைத்தொழிலுக்கான வாய்ப்புக்கள் — உற்பத்தி ரீதியாகவும், நுகர்வு ரீதியாகவும் — எதிர்காலத்தில் கூடுவதற்கான சாத்தியங்கள் காணப்படுகின்ற போதும் அரசாங்கம் பாற்பொருட்களை இறக்குமதி செய்வது உண்மையில் அந்நிய செலாவணி வீண்விரயமென்றே கருத முடிகிறது; எனவே பாற்பொருட்கள் இறக்குமதிக்கா

கச் செலவிடப்படும் அந்நியச் செலாவணியை (1987ல் 2.33 பில்லியன்) மீதப்படுத்த வேண்டுமெனில் இறக்குமதித் தடையை மேற்சொண்டு உள்நோக்கிய கைத்தொழில் கொள்கை ஒன்றை உருவாக்குவதே சிறந்தது.

விவசாய அபிவிருத்தி தொடர்பாக கொள்கை வகுப்போர், திட்டமிடலாளர் போன்றோரால் முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்களில் முக்கியமானது விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில் களைத் தாபிக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஆனால் இக்கருத்து எல்லா விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கும், எல்லா காலங்களக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதா? என்பதே பிரச்சினையாகும். இலங்கையைப் பொறுத்த

வரையில் தானியவகைகளில் நெல்லும், மற்றும் மரக்கறி வகைகளில் சில வகையுமே மிகை உற்பத்தியினைக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த பதப்படுத்தல் செய்முறையைப் பொதுமைப்படுத்தி முழுவிவசாயப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கும் தீர்வாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. ஏனெனில் சில உணவுற்பத்தித் துறைகள் இன்னமும் பற்றுக்குறையாக அதாவது நுகர்வுக்காகச் சிபார்சு செய்கின்ற அளவையும் விடக் குறைந்தளவேயே நுகரக்கூடியதாக நிரம்பல் செய்யப்படுகின்றது. உதாரணமாக கீழ் உள்ள அட்டவணை 1986.ம் ஆண்டின் உணவுத் தேவையையும், உணவு உற்பத்தியையும் எடுத்து விளக்குகின்றது.

விபரம்	மொத்தத் தேவை	மொத்த உற்பத்தி	உற்பத்தி மிகை/குறை (MT '000)
1. அரிசி	1658.93	2583.0	55.0%
2. கிழங்கு வகை	514.87	656.25	28.2%
3. சீனி	203.67	45.3	-77.5%
4. பருப்பு வகை	130.61	52.98	-59.4
5. இறைச்சி/மீன்	563.97	268.46	-42.1%
6. பாலுணவுப்பொருட்கள்	836.17	156.75	-81.2%
7. மரக்கறி	914.21	942.37	3.1%
8. பழவகை	337.18	131.59	-60.9%

மேலுள்ள அட்டவணைப்படி நோக்கும் போது பால், இறைச்சி, மீன், பழவகை, பருப்பு வகை என்பனவை தேவைக்குக் குறைவாகவே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந் நிலையில் நுகர்வுக்குப் போதாமல் உள்ள உற்பத்திகளை கைத்தொழில் ஆக்க செய்முறைக்குட்படுத்தும் போது விலை கூடுவதன் காரணமாக அவற்றின் உடன் நுகர்வு (Fresh Consumption) மட்டம் மேலும் குறைவதற்கான சாத்தியங்களே உள்ளன. அத்துடன் இப்பொருட்கள் பெரும்பாலும் வருமான நெகிழ்ச்சி உடையவையாகவும் காணப்படுவதால்

பொருளாதார நிலையிலிருந்து இந்நிலைமை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல. மேலும் இவ்வாறான ஒரு செயற்பாடு இலங்கையின் தற்போதுள்ள போஷாக்கு மட்ட (குறைந்த மட்ட) நிலையிலிருந்து நோக்கும்போதும் ஏற்கக் கூடியதொன்றல்ல.

இதே நேரம் மிகை உற்பத்தியைக் கொண்டுள்ள உணவு உற்பத்திகளை விவசாய பதப்படுத்தல் செய்முறைக்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றுக்கு ஏற்படும் விலைத் தளம்பலையும் நீக்கிக் கொள்ள முடியும்.

யும். இங்கு பதப்படுத்தல் எனும்போது குளிர்நட்டப்பட்ட களஞ்சியங்களில் குறிப்பிட்ட உற்பத்திகளை அவ்வாறே சேகரித்தலையும், மற்றும் வற்றல், சட்னி, ஊறுகாய், ஜாம் போன்ற வகையிலான சுவையுணவுப் பதார்த்தங்களுக்கு மூலப் பொருளாக உபயோகிப்பதையும் குறிப்பிட முடியும். உற்பத்தி கூடிய காலங்களில் இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் விவசாயி அனுபவிக்கும் விலைத்தளம்பலை நீக்க முடியுமாயினும் இது வேறு பல விளைவுகளையும் ஏற்படுத்த முடியும்.

அடுத்து விவசாயப்படுத்தல் செய்முறை என்பது வருடம் முழுவதும் நடைபெறும் உற்பத்திகளுக்கே ஏற்றுமதி கொள்ளக் கூடியது. இலங்கையின் உற்பத்தி இருபருவகாலங்களில் செய்யப்படுவதுடன், இதில் பெரும்போக உற்பத்திகளே பெரும்பாலும் உடன் நுகர்வுத்தேவையையும் விஞ்சியவையாகக் காணப்படுகின்றன. சிறுபோக உற்பத்திகளில் சில சமயங்களில் அக்கால நுகர்வுத்தேவையைச் சமாளிப்பதற்கே போதாது உள்ளது. இந்நிலையில் பெரும்போக உற்பத்திகளின் அடிப்படையில் தாபிக்கப்படும் கைத்தொழில் ஆலைகள் சிறுபோக காலத்தில் மூடப்பட வேண்டிய (குளிர்நட்டப்பட்ட களஞ்சிய வசதிகள் இல்லாத நிலையில்) நிலை ஏற்படலாம். இலங்கையில் விவசாய உற்பத்திகளைக் களஞ்சியப்படுத்துவதற்கேற்ற சகல வசதிகளையுமுள்ளடக்கிய களஞ்சிய அறைகளின்மையால் பருவகாலங்களிடையில் இணைப்பை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. இந்நிலையில் ஆலைகள் குறையியலளவிலே செயற்படுவது பொருளாதார ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல. பொதுவாக சிறு அளவில் மேற்கொள்ளப்படும் குறுங்காலப் பயிர்களுக்கு பதனிடல் வசதிகளை ஏற்படுத்துவதால் அரசாங்க துறையோ அல்லது தனியார்

துறையோ இலாபமீட்ட முடியாது. எனவே தொழிற்சாலையின் முழு இயலாவுத்தன்மையைப் பேண வேண்டுமாயின் முதலில் எதிர்பார்க்கப்படும் மூலப் பொருட்களை பெரும்போக அறுவடைவீன்போது தகுந்த முறையில் களஞ்சியப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறான களஞ்சிய வசதிகளற்ற நிலையில் உருவாக்கப்படும் கைத்தொழில்கள், குறையியலளவிற்கு செயற்படுகின்றது என்பது மட்டுமன்றி, அங்கு வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றவர்களும் கூட, பருவகால வேலையின்மையை அனுபவிக்க வேண்டி வரும்.

அறுவடைக்கு பிந்திய செயற்பாடுகளை மட்டும் விளக்கும் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக் கொள்கையானது, விவசாய அபிவிருத்திக்கான உத்திகள் பற்றிய முழு நிறைவான கருத்தாகும். அவ்வாறெனில் மிகை உற்பத்திகள் ஏற்பட்டிருக்கின்ற விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கே இக்கைத்தொழில் அபிவிருத்திக் கொள்கையும் ஏற்றதாகும். ஆனால் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மிகை உற்பத்திப் பிரச்சினை என்பதைவிட உற்பத்திப் பற்றாக்குறை என்ற பிரச்சினையே முக்கியமானதாக உள்ளதால், கைத்தொழில் ஆக்க உபாயங்கள் கொள்கையளவில் மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவையாகும். இலங்கையின் உணவு உற்பத்தி தொடர்பான முக்கிய பிரச்சினை சீரான உற்பத்தி அதிகரிப்பின்மை என்பதும் மற்றும் அதனை அடியொற்றிய விலைத்தளம்பல், சந்தைப்படுத்தல், ஏனைய உள்ளீடுகளின் கிடைப்புத் தன்மை என்பனவுமாகும். இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் போது நாட்டில் உணவு உற்பத்தியில் சுய நிறைவு என்பது மட்டுமன்றி, முழு அளவிலான பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் அடைந்து கொள்ள முடியும்.

‘கமநலம்’ சந்தாதாரருக்கு

“கமநலம்” சஞ்சிகைக்கு இதுவரையும் சந்தாதாரராக இருந்து எமது ஆக்க பூர்வமான பணிக்கு உறுதுணை புரிந்தீர்கள். இதற்கு உங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறோம். மார்சுமீ இதழுடன் உங்கள் சந்தா தொகை முடிவடைந்துவிட்டது. எனினும் இந்த ஆண்டு தொடர்ந்தும் ‘கமநலம்’ சந்தாதாரராக இருப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

இந்த ஆண்டுக்கான சந்தா தொகை 20 ரூபாவாகும். “கமநலத்தை” வெளியிடுவதில் அதிக செலவினத்தை நாம் எதிர்நோக்குகின்ற போதிலும் எமது வாசகர்களின் நன்மையைக் கருதி விலையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் மேற்கொள்ளவில்லை. எனவே, இம்முறையும் 20 ரூபாவை அனுப்பி சந்தாதாரர் ஆகுங்கள் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இதுவரையும் உங்களை வந்தடைந்த “கமநலம்” சஞ்சிகைகளினால் உங்களுக்குக் கிடைத்த பயன்களை உங்கள் நண்பர்களும், உறவினர்களும் பெற வேண்டும் என்பதே எமது பேரவா. ஆகவே, அவர்களையும் “கமநலம்” சந்தாதாரராகும் கைங்கரியத்தை உங்களிடம் விட்டுவிடுகின்றோம். இக்கைங்கரியத்தை நிறைவேற்றுவது உங்கள் முயற்சியிலும், ஊக்கத்திலுமே தங்கியுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

இங்கு நாம் உங்களுக்காக “கமநலம்” சந்தா படிவத்தை வெளியிட்டுள்ளோம். உங்கள் நண்பர்களுக்கு அல்லது உறவினர்களுக்கு சந்தாப்படிவம் தேவை என்றால் எங்களுக்கு எழுதுங்கள் அல்லது அதே மாதிரியான படிவத்தை தயாரித்து அதைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புமாறு கூறுங்கள்.

உங்கள் ஊக்கமும், உதவியும், உறுதுணையும் எங்களுக்கு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. ‘கமநலம்’ தொடர்ந்தும் தரமான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வரும் என உறுதிமொழி அளிக்கிறோம்.

-----இங்கே கிழிக்கவும்-----

‘கமநலம்’ சஞ்சிகையில் ஒரு வருடச் சந்தாவாக 20 ரூபாவுக்கான காசுக் கூட்டளையை / அஞ்சற்கூட்டளையை இத்துடன் அனுப்புகிறேன்.

பெயர்:

முகவரி:

.....

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:—

DIRECTOR,
AGRARIAN RESEARCH AND TRAINING INSTITUTE]
114, WIJERAMA MAWATHA
COLAMBO-7.

PUBLICATIONS OF THE ARTI

Research Series	Price
1. CHANGE AND CONTINUITY IN VILLAGE IRRIGATION SYSTEMS Abeyratne, Mrs. S., Jayantha Perera Dr. (1986) (75)	45.00
2. COMMUNITY FORESTRY PROJECT BASELINE SURVEY Gamage D., (1987) (76)	60.00
3. AGRICULTURAL CREDIT IN GAL OYA IRRIGATED SETTLEMENT SYSTEM Wickramasinge G. (1987) (77)	25.00
4. IRRIGATION AND WATER MANAGEMENT IN A PEASANT SETTLEMENT SCHEME OF SRI LANKA (A STUDY OF THE WATER MANAGEMENT PROJECT OF MINIPE) (1987) (78)	45.00
5. A STUDY ON THE EMPLOYMENT GENERATION IN KIRINDI OYA IRRIGATION AND SETTLEMENT - Senanayake, S. M. P., Wijetunga, L. D. I. (1987) (79)	35.00
6. SOCIO ECONOMIC SURVEY - THE GALGAMUWA A. S. C. AREA (KURUNEGALA DISTRICT) Senakarachchi R. B., Jayantha Perera Dr., Kumarasiri Pathirana (1987) (80)	30.00
7. A STUDY OF NON-CONVENTIONAL ANIMAL FEED RESOURCES IN SRI LANKA Chandrasiri, A., Kariyawasam T., Ranawana S., (1987) (82)	65.00
8. KURUNEGALA INTEGRATED RURAL DEVELOPMENT PROJECT EX-POST EVALUATION Sepala A. C. K., Chandrasiri, J. K. M. D., Gamage, D., Jayasena, W. G., Tudawe, I., Abeysekera, W. A. T., Wanigarathne, R. D. (1988) (84)	70.00
9. KIRINDI OYA IRRIGATION AND SETTLEMENT PROJECT : MIDPROJECT EVALUATION. Gamage, D., Wanigarathne, R. D., Wijetunga, L. D. I., Tudawe, I. (1988) (85)	50.00

INQUIRIES :

DIRECTOR,
 Agrarian Research and Training Institute,
 114, Wijerama Mawatha, P. O. Box 1522
 Colombo-7.